

ЮНАК

ЧЕРВЕНЬ — ЛИПЕНЬ 1972 JUNE — JULY

ЮНАК

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.
Редагує колегія.

ЧЕРВЕНЬ-ЛИПЕНЬ 1972

Ч. 6-7 (106-107) РІК X

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович.

Члени редакційної колегії:

ст. пл. Уляна Близняк

пл. сен. Тоня Горохович

пл. сен. Омелян Тарнавський.

пл. сен. Олександра Юзенів

Адміністратор: пл. сен. Омелян Тарнавський.

Усі редакційні матеріали слід слати
на адресу головного редактора.

— Редакція застерігає право виправляти
мову, як теж скорочувати й виправляти
одержані матеріали згідно з пластовою
термінологією, пластовими виховними
напряминами та вимогами
юнацького віку читачів.

Річна передплата:

США і Канада — \$7.50

(за два роки — 1972/73 — \$14.00)

Австралія — 4.50 австр. дол.

Австрія — 100 шіл.

Аргентина — 6.00 пез.

Бельгія — 150.00 бел. фр.

Бразилія — 200.00 кр.

Вел. Британія — 1.00 фунт

Німеччина — 12.50 н. м.

Франція — 15 фр.

Ціна одного числа:

у США і Канаді — 75 центів.

ЗМІСТ

2 Гутірка з юними друзями	Подруга Гребля
3 Зелені Свята	пл. сен. Володимир Соханівський
4 Як то було в початках	пл. сен. Михайло Пежанський
6 Сучасні визначні українці	(от)
7 Дві зустрічі	ОКА
10 Вогонь (словесна гра)	М. Г.
11 Тарас Шевченко у столиці Аргентини	пл. розв. Карло Собенко
12 Не чіпайте кажанів	Л. Ю.
13 Молоде перо:	
Табір під час дощу	пл. уч. Уляна Суська
Спомини	пл. розв. Ксеня Одежинська
13 Що читати:	
Драматична казка про давній Київ	Марта Горбач
14 Пригодницько-історична книжка	Марко Горбач
15 Пластункам на вушко:	
16 Як будемо варити на ЮМІПЗ?	ст. пл. Аруня Старух
18 Фоторепортер питає	**
19 Як вижити в природі	**
22 Хроніка	*
24 Загадки	
25 Доїзд на "Вовчу Тропу"	
26 Спорт	
27 Наша пошта	
28 Датки на пресфонд "Юнака"	

У віконці на обкладинці:

відзнака 60-річчя Пласту.

На обкладинці:

національні прапори — український і австралійський
та прапор ЮПЗ, Австралія. Світлив — пл. сен. Б. Тарнавський.

Ілюстратори цього числа: 1-ша сторінка — ст. пл. Люба Мазяр,
ілюстрації в тексті: ст. пл. Христя Баранська, ст. пл. Люба Мазяр,
п. Ніна Мудрик-Мриц, пл. сен. Звенислава Сагайдаківська, ст. пл.
Христина Сеньків, пл. розв. Павло Чарський.

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2199 Bloor St. West, Toronto 9, Ont.

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: YUNAK MAGAZINE, 2445-A Bloor St. West, Toronto 21, Ont., Canada

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave., Babylon, N. Y., 11702, U.S.A.

Second class mail registration number 2185 • Printed by Kiev Printers Ltd., 860 Richmond St. W., Toronto, Ont., Canada

УСІМ НАШИМ ЧИТАЧАМ
НА ПІВНІЧНІЙ ПІВКУЛІ
БАЖАЄМО ЩАСЛИВИХ ВАКАЦІЙ
ТА РАДІСНОГО ТАБОРУВАННЯ!

ЧЕРВЕНЬ - ЛИПЕНЬ

1972

ДВІ
ЗУСТРІЧІ

НОСТАЛГІЯ

ЯК БУДЕМО
ВАРИТИ НА ЮМПЗ

ЗЕЛЕНІ СВЯТА

ЮНАЦЬКІ ТАБОРИ
В АРГЕНТИНІ

ЯК ВИЖИТИ
В ПРИРОДІ?

ГУТІРКА З ЮНИМИ ДРУЗЯМИ

«Краса — джерело радості, невизерне і нігид не обмежене, або книга, яка містить і може відкривати найвищі таємниці буття».

(Емануїл Райс, «Естетика і етика»)

Дорогі Юні Подруги і Друзі!

Людам краса необхідна, бо без неї неможливий у світі поступ, добро і життя. Під впливом краси людина думає позитивно про світ і про людей, а радісні почуття, що родяться при зустрічі з красою, дають нам силу та уможливають змагання до ідеалу.

Тому й у пластовому законі є 13 точка, яка каже, що пластун своїм виглядом, вчинками, мовою, поведінкою і цілим світосприйманням намагається змагати до краси.

Як жеж стається краса джерелом радості? Є багато людей, які не бачать краси, не знають де її шукати, як відкрити для неї доступ до свого зору, слуху і серця. Так як для вироблення техніки гри на інструменті потрібні вправи рук, так і для виховання емоційної, моральної, естетичної та взагалі для духової культури необхідно вправ зору і слуху. Більше помічає і сприймає красу така людина, яка має нагоду перебувати серед неї. Тому перебування серед природи, яка сповнена гармонією кольорів, звуків, руху, таємничістю буття, поглиблює нашу вразливість на красу.

Ось як сприймав красу природи Михайло Коцюбинський — наш визначний письменник, великий мистець: «Небесні голоси жайворонків б'ють дзьобами в золоте сонця, грають на його променях, наче на струнах! Тепер я бігаю в поле й годинами слухаю як в небі співають хори, грають цілі оркестри». Коли письменник лежав в полі лицем до неба і вслухувався у многоголосну тишу полів, помічав щось не земне, а небесне. Душа тоді прямує до висот, до Бога. Коли ніч покриває своїм серпанком степ, тоді «вгорі все дише, все охоплене чаром і спокоем величним». Коли спостерігаємо цю таємну красу, на душі стає «щасно і безмірно» — каже Микола Гоголь. Але й мала школярка ви-

словилась, що в таку пору дзвенить срібними дзвіночками уся земля. Під впливом таких спостережень мимоволі людина задумується над красою світу та Божою мудрістю.

Василь Кричевський: Три віки.

Але красу створив Бог не тільки в природі. Бог обдаровує людей талантами і вони можуть творити мистецтво: картини, літературні твори, музику, архітектуру, скульптуру тощо. Щоб могли сприймати красу мистецьких творів, треба з дитинства бувати в галеріях, ходити до театру, на концерти, читати добрі книжки, вчитися музики, балету, оглядати архітектурні об'єкти, словом любитися красою. Тоді потрібною стане вона для нас і в щоденному житті.

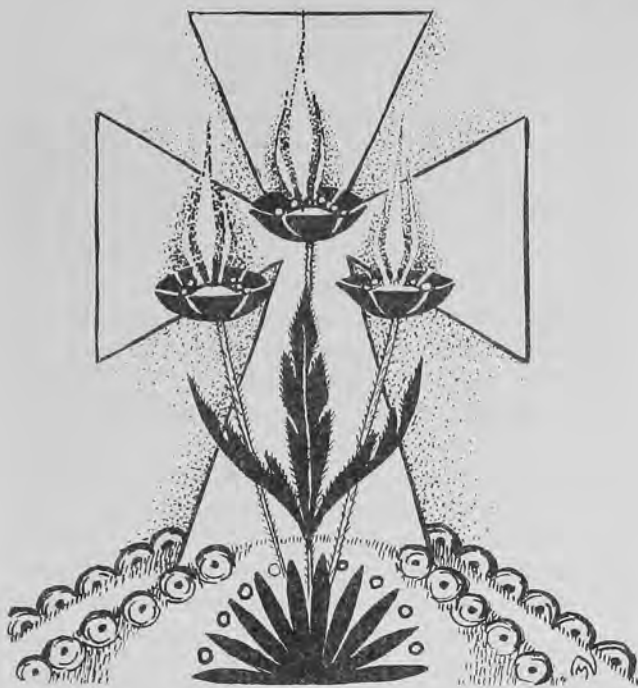
Разитиме тоді наші очі бруд і неохайність вигляду людини, міста чи парку закиданих сміттям. Мимоволі захочемо самі боротися з цим явищем. Самі вистерігатимемося кидати сміття де попало. Тоді й домівка по сходах не буде виглядати як після нападу татар. Тоді на лекціях літератури увага буде зосереджена. Любуватимемося поетичними висловами, переживатимемо поведінку позитивних героїв, шукатимемо красу в усіх елементах твору. Тоді захочеться нам бути витривалими в грі на музичному інструменті, щоб здобути техніку, наполегливими у вивчанні обраної мистецької вмилости. Відкривати красу для себе — це значить боротися з лінивством, з цим страшним ворогом, який, коли з ним не боротися, зводить і найталановітіших на манівці.

Літо, Дорогі Подруги і Друзі, — це час таборування і мандрівок, відпочинку, нагода бути в природі, відвідувати інші країни чи читати книжки. Не змарнуйте цієї нагоди. Проведіть літо так, щоб Ви могли збагатитися радісними переживаннями від гри вітру на смереках, від мерехкотіння зірок та іскор палаючої ватри, від самозаглиблення і роздумів та розмов про таємниці буття та краси Божого світу.

Скоб!

Подруга Гребля

ЗЕЛЕНІ СВЯТА

Недарма ці свята називаються “зеленими”, або “клечаними” святами”, бо замаємо клечанням свої житла. Усі ж бо ми знаємо, що місяць червень це час, коли природа є у найкращому стані розвитку. Довкруги, куди не глянеш, — гарно, зелено і весело. Вам здається, що ви можете сп'яніти від пахощів квіття. Хочеться вам, хоча і без крил, підлетіти у ясну блакить. Таке почуття — це миті щастя.

Тож і не дивно — чому саме в цей радісний і щасливий у природі час українці, за своїми старими традиціями, ідуть на цвинтар, щоб там молитися і в урочистім настрою скласти пошану могилам борців-героїв, могилам тих відомих і невідомих лицарів, які віддали своє життя у боротьбі за добро нашої Батьківщини — за те, щоб розвивалась українська культура, жила і плекалась українська мова, щоб народ міг жити і бути господарем на своїй землі.

Відаючи шану також і могилам наших найближчих, переживаємо смуток і жаль. У цій надгробній тиші ми углиблюємося думкою в минуле, намагаємося збагнути загадку буття людини, таємниці іншого потойбічного світу. Нам пригадуються діла померлих, їхні думки, прагнення, усе це єднає нас із тими, що вже відійшли від нас назавжди, ми переживаємо їх відхід, і це часто витискає сльози з наших очей. Не треба соромитися їх, бож вони це ознака нашого духового зв'язку з близькими і дорогими нам.

Ця пошана і пам'ять про померлих є давнім звичаєм багатьох народів, а в тому і нашого. Вони в'яжуть нас, живучих, сильною духовою ниткою з нашими предками, з минулим, з ідеями і вчинками, які складаються на історію народу. До нас немов промовляє і передає незвидним шепотом ці ідеї їхній дух, ця урочистість тиші, спокою, яку переживаємо, відвідуючи могили.

Уже старинні китайці думали і вірили, що померлі були посередниками між живучими і Богом. А славний старовинний римський поет Овідій (народ. 43 р. перед Христом, помер 17 р. по Христі) оповідав ув одній з його історій, що коли населення його місцевості занедбувало свято пошани предків, то тоді на їхнє місто спадала страшна чума і нищила його доти, доки люди не почали знову плекати пам'яті померлих.

Це відомо кожному, що пам'ять і пошана могил в народі, — це не тільки ознака його культури, але й запорука живучости. Це знають добре наші вороги. Як указують звістки з нашої Рідної Землі, сьогодні загрожені могили наших національних героїв, їх заорюють, викидають хрести, зневажають... Чи не пригадується вам вірш Тараса Шевченка “Розрита могила” із тривожними, болючими запитаннями “Чого вони там шукають?” Зневажати померлих можуть тільки здичавілі, духово упосліджені люди, ті, які, бояться тієї таємної, незвидної сили, яка промінює з їхніх могил.

Ми ж знаємо, що духа нашої давнини неможливо знищити навіть нелюдськими зусиллями. Дух наших героїв є тією силою, тим лучником між нами і Богом, яку відчуває кожна духово живуча людина, а Бог і незвидний Святий Дух є невмирущим і вічним.

Володимир Соханівський

Володимир Янів

В ДЕРЕВ'ЯНІЙ ЦЕРКОВЦІ

*Тремким ореолом червоним
Цілує увечері промінь
Зчорнілі убогі ікони.*

*А очі самотні у ньому
Обнови шукають, і сили
По спеці, по праці, по втомі.*

*Замовкли слова, заміли,
Без руху спинилися руки.
Аж біль, в глибині скам'янілий,*

У промені згинув без згук.

ЯК ТО БУЛО В ПОЧАТКАХ?

(До 60-річчя Пласту)

НОСТАЛЬГІЯ

I

Подруга Редакторка просила мене розповісти “як то було”, коли поставав Пласт в Україні.

Коли 1908 року лорд Бейден Повел створив в Англії скавтинг, організацію для виховання молоді, щоб вона краще служила батьківщині, подібні організації почали творитись у різних країнах Європи, приймаючи в основу виховні принципи та схему англійського скавтіngu. На центральних землях України недозволено було творити якінебудь українські організації. Тож українська молодь України мусіла входити у склад російських дружин бой-скавтів.

Щойно з постановом самостійної української держави 1917 р. почали там творитись українські скавтські-пластові гуртки.

Основоположник Пласту

Олександр Тисовський - Дрот у молодому віці

На західних українських землях, не зважаючи на труднощі, що їх ставила австрійсько-польська адміністрація, була нагода творити деякі незалежні українські організації. Так то побіч австрійських “пфадфіндерів” (німецька назва для скавтів) та польських “гарцежів” поставали від 1911 до 1914 року українські скавтські-пластові гуртки та полки (курені). Я був 11-літнім юнаком, коли вперше почув про

Пласт, що його в той час, в 1911 році, одночасно й незалежно один від одного творили у двох українських гімназіях у Львові: д-р Олександр Тисовський-Дрот та Петро Франко. Дрот зорганізував Пласт у головній гімназії, а П. Франко в філії цієї ж самої гімназії. Молодь звичайно швидко запалюється та горнеться до “новостей”. Так і нас тягло те невідоме й незрозуміле нам ще “нове”, тимбільше, що воно було в нашій школі. Я та мої шкільні товариші були ще замолоді до Пласту, а бачили якісь оповістки з малюнками шатер, ватри та хлопців в одностроях, з наплечниками. Не витримали ми і зробили собі “свій” Пласт — у трійку, з подібними вівісками й емблемами на дверях в хаті одного з нас. Пов'язали собі наплечники зі старих убрань, поробили собі луки та стріли з парасолі і врешті вибрались на першу прогулянку в околиці Львова — назустріч пригодам та чомусь невідомому. По дорозі “найшлась” у полі бараболя і ми майже в екстазі запалили нашу першу ватру під лісом. І був би може загорів і ліс, коли б не побережник та люди з села нас не прогнали. Так скінчилась наша перша “пластова” (в нашій уяві) прогулянка. Ми втікали якомога швидше, залишаючи “нашу” бараболю.

Четар Петро Франко

Четар Іван Чмола

II

Після вакацій 1912 року прийняли двох нас “молодиків” до “правдивого” Пласту. Тут уже були старші, 15-16-літні пластуни, що знали пластовий закон та устав і відбули перший пластовий іспит. 12-го квітня 1912 р. склали вони пластову присягу і цей якраз день Дрот прийняв як початок Пласту. Так я попав до першого

роя “Круків”, 1-го пл. Полку ім. Петра Конашевича-Сагайдачного у Львові. Тут зразу ми дізнались, що не треба рвати мамину парасольку та копати чужу картоплю, щоб стати пластуном. Навчили нас розуміти пластовий закон, робити щодня добре діло та втягнули нас в “життя в Пласті”, повне досвіду, руху, пригод та розваги. Ми були щасливі тим, що мали безпосередню поміч та поради самого Дрота. Про наші переживання було б багато дечого писати. Та не місце тут на те.

III

Ми були цікаві, “як то було” з Пластом на “самому початку” в нашій школі. Ми знаємо, бо Дрот сам про те писав, що він, будучи ще студентом, зазнайомився з системою скавтіngu та виготовив собі плян подібної організації, пристосованої для української молоді. Старший наш друг Дизьо Монастирський (він поліг на війні), якого ми питались, розказав нам таке:

У 1911 році Дрот став учителем та господарем IV-A класу в нашій гімназії у Львові. Він використав вільну годину у цій класі, коли заступав неприсутнього вчителя та розказав учням про свій плян позашкільної скавтської організації. На його запитання, ціла класа заявила до участі в цій організації. Потім Дрот зазнайомив їх з пластовим уставом та почав пластові зайняття. Тих, кому сподобалась пластова ідея, підготував до першого пл. іспиту, що відбувся, як я вже згадав, 12 квітня 1912 р.

Одночасно у філії цієї ж самої гімназії, що містилась в іншій ділянці Львова, зорганізував Пласт учитель руханки Петро Франко. Їхнє пластування більше схилилось до забави у військо. Це був час, що заповідав неминучу війну. Обидві ці організації були легальні та діяли явно при школі.

Третьюю пластовою організацією у Львові, в той же самий час, був вповні вже мілітарний таємний пластовий гурток. Оснував його студент **Іван Чмола**. В ньому якраз були знайомі нам: наша пл. сен. **Ганна Дмитерко-Ратич** та **покійна Олена Степанів**. Обидві опинились незабаром у рядах Українських Січових Стрільців. Цей мілітарний Пласт мав назву “драгоманівський”, а пізніше (1913 р.) “мазепинський” Пласт. Провідником його став в 1913 р. студент **Осип Квас**. Про цей мазепинський Пласт написав спомина один із його членів пок. Іларій Харак, що недавно помер у Відні.

Місцем, де перші організатори Пласту мали спільні зустрічі та спільні зацікавлення, було руханково-спортове товариство “Сокіл-Батько” у Львові, що його очолював проф. **Іван Боберський**, відомий спортовий та виховний діяч,

Хорунжа
Олена Степанів
(фото з 1917 року)

Стрілець Гандзя Дмитерко

колишній учитель Дрота та Франка. Він помагав організувати Пласт. Йому ж завдячуємо, що прийнялась та поширилась українська назва скавтіngu “Пласт”. Мелодію пластового гімну завдячуємо композиторові Ярославенкові-Вінцковському. Пластову відзнаку: лелійку уклав проф. Мирон Федусевич щойно 1923 р. Пластове гасло “СКОБ!” — Сильно — Красно — Обережно — Бистро придумав Дрот. Він сам вирізьбив у дереві печатку I-го пл. полку.

В тих роках поставали пластові гуртки та полки в різних місцевостях Галичини. Їхній характер та спосіб пластування залежав від умілости та розуміння пластової ідеї їхніми провідниками. Це виявилось на перших пластових з'їздах, що відбулись у 1913 та 1914 рр. у Львові, де різні пластові провідники заступали різні напрями щодо завдань та способу дії Пласту. Щойно поява книжки Дрота “Пласт” у 1913 р., а ще більше поява в 1921 р. пластового посібника “Життя в Пласті” д-ра О. Тисовського запровадили однастайність в організацію Пласту.

Вертаючись спомином до тих часів мого “життя в Пласті” та мого першого пластового провідництва, мушу ствердити, що я виніс з нього найкращі, незабутні враження.

Сподіваюсь, що і Ви, Дорогі Читачі, теж винесете найкращі враження з Вашого пластування, а Ваш пластовий досвід стане Вам у пригоді у Вашій службі Богові та Україні. Про це колись згадаєте у 100-річчя Пласту!

Сучасні визначні українці — Богдан Нижанківський

Хто читає "Лиса Микиту", той знає, що в кожному числі того місячника сатири на другій сторінці є один, а часом і два вірші, підписані псевдонімом "Бабай". Цей псевдонім належить відомому письменникові Богданові Нижанківському, що у своїй творчості використовує сатиричний прийом і став майстром літературного гротеску.

БОГДАН НИЖАНКІВСЬКИЙ-БАБАЙ

Богдан Нижанківський народився в акторській родині; і його дідо Юліян, і його батько Амврозій були акторами. Він прийшов на світ в 1909 році у містечку Золочеві, куди його батьки виїхали були на гастрольні виступи, але все своє дитинство і юнацькі роки він прожив у Львові. Львів — це не тільки рідне місто Богдана Нижанківського, це теж і головна тема його творчості. Ще юнаком Богдан Нижанківський почав писати вірші і деякі з них були друковані на літературних сторінках українських видань у Львові. Першою книжкою вийшла збірка оповідань із життя українського актора під назвою "Актор говорить" у 1936 році. Це оповідання-анекдоти із життя претового батька Амврозія Нижанківського. У тому самому році вийшла збірка оригінальних оповідань Богдана Нижанківського "Вулиця". Героєм цих оповідань є львівський трампл, який шукає на обмеженій території міста свого місця і своєї мрії. Це була нова поява в нашій літературі; українські письменники шукали звичайно сюжетів для своїх творів на селі, їхніми героями були селяни. У 1941 році вийшла книжкою друга збірка оповідань Нижанківського під назвою "Новелі", теж із міською тематикою.

Михайло Коцюбинський сказав був колись, що віршування допомагає письменникові ово-

лодити мистецтвом мови, допомагає виробити літературний стиль. Богдан Нижанківський глибокий і вникливий поет. Його перші поезії написані під впливом поетів-майстрів, як Євген Маланюк, чи Максим Рильський. Окремими збірками вийшли такі книги поезій Богдана Нижанківського: "Терпке вино" (1942), "Щедрість" (1947) і "Вагота" (1953) — дві останні вже на еміграції. У своїй поетичній творчості Нижанківський експериментував, шукаючи свого власного вислову. Уже на еміграції він став співробітником сатиричного журналу "Лис Микита", що його редагує майстер карикатури-гротеску Едвард Козак-Еко. Співпраця в цьому журналі незаперечно допомогла Богданові Нижанківському поєднати два таланти, що були постійно у нього; поета і сатирика, тож у висліді наша література має оригінального письменника.

Характеристичні ознаки творчості Бабая-Нижанківського це сентимент та іронія. Теж у прозі Нижанківський уміє поєднати ці прикмети свого таланту. Оповідання "Лови на Львівському ринку" описує нічні пригоди гротескового радника Книжечки. Інше оповідання "Я вернувся до мого міста" майстерно влітає гротеск у тему, що радше стоїть на грані трагічного. Друковані у "Лісі Микиті" вірші Бабая вийшли окремою книжкою в 1959 році під назвою "Вірші іронічні, сатиричні і комічні". Готова до друку друга книга віршів під назвою "Каруселя віршів".

Богдан Нижанківський живе в Дітроїті; він є батьком студентки-пластунки, Дарії.

(от)

НЕСВІЖА СТРАВА

*Горобзик на любовний віршик сів.
І зразу проковтнув дві крапки й кому.
Не вірите? Я, просто, остовнів!
Таке, либонь, не трапилось нікому.*

*Роздзьобував рядок він за рядком.
Коли ж добрався до слівця «кохаю»,
Цвірінкнув — і заснув останнім сном.
Чи мугився? А мугився! Я знаю.*

П. С.

*Усякому, хто ще по світі ходить:
Несвіжу страву їсти — дуже шкодить.
Бабай*

“РОЗМОВА З БАТЬКОМ”

(Уривок з оповідання «Я вернувся до мого міста»)

— Що позинати?

— Як то що? Байку!

— Байку? Пощо? Поглянь навколо. Зрештою я тобі скажу байку про Дзьордзя.

— Про Дзьордзя? Але прошу, нарешті, сказати закінчення. Вона ніколи не мала закінчення.

— Слухай і не підстрибуй. Одного разу Дзьордзьо вибрався в подорож навколо своєї хати. Ішов, ішов і дуже утомився. Ліг відпочити і заснув. Надлетів бузюк, він вертався на своє гніздо, побачив Дзьордзя, приземлився і стукнув дзьобом його в голо. Дзьордзьо сказав «прошу». Кінець.

— Це жадний кінець! Із цією байкою так завжди. Чому Дзьордзьо сказав «прошу»?

— Йому здавалося, що це якийсь гість стукає до дверей його хати.

— І він не збудився?

— Ні. Якби збудився, то йому напевно було б дуже неприємно, що це так тільки здавалося.

— Я не люблю цієї байки.

— Я теж ні. Але вона має дві добрі прикмети: коротка і дуже правдоподібна.

— Прошу сказати іншу.

— Тепер не маю часу. Іду на пробу.

— Дають нову виставу?

— Не знаю, чи дають нову виставу. Але тут за рогом дають добре горне пиво, і я йду попробувати.

Б. Нижанківський

ДВІ ЗУСТРІЧІ

Христі присвячую.

Дорога білою гадючкою звивалася в гарячому серпневому сонці. Авто пнялося по ній угору без труду, а Юрко згадував, у котрому місці покажеться так завжди гарний і напевно незмінний краєвид Гадсонської долини.

Ранком Ігор, прощаючи його, остерігав, що він ледве впізнає старий, так часто вживаний ними “Таконік”¹⁾

— “Тепер їдеш просто під саму “Вовчу Тропу”, виїзд є на Іст Четгем, звернеш направо біля “дайнера”, і за 10 хвилин ти вже на оселі. Але уважай, на початку дороги все змінилося і ти готов поїхати на “Бобрівку”, замість на Зустріч”.

Вони з Ігорем проговорили цілу ніч. Довго не бачились, і Юрко випитував про всіх пластових давніх друзів, про українське життя в Нью-Йорку, про нові проблеми. До листування обидва не були швидкі, а Юркова праця вимагала частих поїздок по Європі, і він у Женеві, крім листів від мами, ніколи не заставав багато пошти. Ігор постійно зайнятий Пластом, УККА²⁾, у погоні за часом навіть не виправдовував своєї мовчанки.

Але ця одна ніч заповнила прогалину років і Юрко пустився в дорогу не лише з указівками, як їхати, але і чого сподіватися при меті своєї мандрівки.

Юрко перекутив радіо на добре ще пам’ятну станцію Петерсон та, прислухуючись до незнаних йому пісень, старався своїм звичаєм “підсумувати” останні дні. Властиво чому їде на цих декілька вільних годин на пластову зустріч? Чи це сантимент, цікавість чи бажання зустріти багато давніх знайомих? Сьогодні вночі вони пригадували собі “давні часи”, як обидва з Ігорем цілісінький рік “жили” підготовкою 50-річчя Пласту, як переживали успіхи ЮПЗ, хвилювалися недотягненнями і як дискутували завзято, “чи буде з ким робити 60-річчя”.

— “Отож це, мабуть, найважливіша причина” — ствердив Юрко, додаючи швидкості своєму звичному до крутих швейцарських доріг автові, — “хочу поглянути, які це теперішні юнаки та новопечені старші пластуни, чи такі, як ми були перед 10-тьма роками”.

Шлях лежав порожній, було вже полудне, і прогульковці певне на полуденку.

— “Ось виїзд, який ми уживали, щоб перекусити й набрати газоліни. Тут колись кінчався “Таконік”...

¹⁾ Відомий автовий шлях з Нью-Йорку на північ.

²⁾ Український Конгресовий Комітет Америки.

Але тепер дорога запрошуюче тягнулася далі, і милі зникали під колесами. Станція Петерсона зтихла, а на її місце хтось розповідав про “останні новини” з Албані, про похорон містера Сміта, що відбудеться завтра о год. 9-тій ранку, і про те, що пропав песик, бронзової барви, мішаної раси, якого кличуть “Фі-фі”, і як хто бачив, хай дзвонить на число 518-355...

— “Як перед десятима роками” — ствердив із усміхом Юрко — “чи справді життя проходить поруч цієї американської провінції? Але напевно не пройшло воно без знаку на тій молоді, що там таборує на “Вовчій Тропі”...

Юрко старався уявити собі, що вневдві побачить, але через плівку уяви вискакували лише давно забуті, а тепер чомусь ясні образи із 62-гого року. А серед них образ, який найбільше старався забути; дрібна постать смаглявої Наді із заковченими рукавами пластової сорочки і невідлучними чорними окулярами.

Як довго тривало, заки добився до того, щоб вона їх зняла, може тому найважче було забути ці очі? Може тому привиджуються ще тепер у найбільш чужому оточенні, в рідких, дивних снах?

Немов на замовлення у радіо заповіли годину “Ностальгії”, і після перших мелодій зазвеніла так добре знана, улюблена Надею пісня “Зелених піль” ...

**

З’їзд на Іст Четгем прийшов для нього несподівано, але як визволення із пакосних думок і споминів. Треба було уважати на дорогу і пригадалося, як уперше позичене від батька авто опинилося тут у рові при зустрічі з величезним автобусом.

Біля брами двох юнаків на стійці завзято сварилися по-англійському, але побачивши Юрка, зараз отямилися і “урядовою” мовою заявили: “Ми пана пустити не можемо аж прийде друг”. Отже, Юрко чекав мовчки на друга

з порядкової служби і дививсь на такі знайомі стежки. Далеко майоріли прапори на площі, чути було дівочий спів, а голосник як звичайно щось без перерви заповідав, чого ніяк не можна було зрозуміти.

— “Цікаве, чи зараз заграє “Марічка”, яка перед 10-тьма роками була така улюблена на зустрічі?”

Направо, у полудневому сонці, лежала площа, де тоді відбувалися щоденно відправи проводу.

— “Ага, тут стояв один стіл, а поза ним ряд шатер, канцелярія, стукали машини до писання і впадав в око дивний напис: “Ми знаємо, що все є зле, другим разом ви зробите краще”.

Цей напис видніє навіть на світлині, з одної наради проводу, яку Юрко має у своєму альбомі ЮПЗ. Ця світлина чомусь здавалася йому головною причиною його “ні” на пропозиції подружжя з Гердою. Вона, оглядаючи її, кпила собі, що всі українці на цій нараді такі поважні, немов би вирішали 3-тю світову війну — а це ж лише “забава у скавтів”.

**

— “Друже — цей пан хоче оглянути табори”.

Юркові напротив ішов старший пластун з опаскою служби порядку. Юрко представився і завважив з усміхом, що знову “Лісові Чорти” мають службу порядку. З-під пластового капелюха впав зацікавлений погляд:

— “Ви пластун? Чи ви були може тут у проводі юнацького табору у 62-ому році? Пригадуєте Орка з 3-го куреня, якого ви хотіли викинути з табору? Це я!”

Вони привіталися як два добрі друзі, і вже із пропуском не було проблеми. Орест провадив Юрка, показуючи що і де, розповідаючи про перебіг Зустрічі. Юрко щиро дивувався, що саме цей шибайголова Орко тут та ще й на службі.

— “Бачите, друже, колись треба віддати це, що ви та інші давали нам у Пласті. А теперішні юнаки не легші за мене”.

Пополудне минуло на стисканні рук і безконечних привітаннях, вигуках: — “Поглянь, ота висока — це моя донька”.

— “Не впізнаєш Ромка? Виріс, правда? Він уже по третій пробі, пластун-скобі!”

Давні знайомі хотіли похвалитися своїми “потіхами”, а ці ніяк не були захоплені виставлюванням їх на показ якомусь незнайомому.

Вечірня ватра зібрала усіх на давньому добре знаному місці і поділила, як завжди, на природні групи. Сеньйори, батьки, гості — статечно на лавках, із коцями, ліхтарками, прикриваючи від зимна ревматичні коліна, старше пластуство мовчазне, розсипане парами, притуленими одне до одного, і прикінці — голосне, численне юнацтво, розгойдане зустріччю і надією на веселу ватру. І як колись дрти до мікрофонів псувалися у найбільш невідповідних хвилинах, а пакосний вітер ніс іскри на слухачів, і вони мусіли щоразу пересуватися. Червоний місяць, як колись романтично заглядав із-за табору юначок (дарма, що в той час по ньому мандрували зовсім неромантичні астронавти), а зорі сотками незмінно миготіли на гранатовому небі.

“Сіріли у сумерках”, завмирало поволі і як звичайно накладало замріяність і спокій на всіх цих таких різnorodних учасників ватри.

Юрко стискав руки “На добраніч” принагідним сусідам — але його думки блукали далеко, далеко...

Ось тут вони тоді сиділи. Надя спиралася на нього, як звичайно дрижучи з холоду. Він мав стійку після півночі, а Надя від другої, тож вирішили, що спати немає коли. Докидали хмизу до ватри, дивилися в полум'я і говорили. Тоді їхні почування здавалися їм ясні, як місяць на зоряному небі. Навіть не треба було уживати того, втертого віками, слова “люблю”.

Але коли зорі зблідли на небі й сірий ранній туман закривав площу збірок, Надя заявила, що все “немає сенсу” і що “раз дане слово” не може бути фразою для неї, коли вчить його значення молодших подруг.

А вона — Юрко знає добре — дала Петрові слово, що буде чекати аж він вернеться з війська. Якжеж так, він там рахує дні, години, що лише місяць, а вона скаже, що “роздумалася”? А втім чи можна вірити в любов від першого погляду, що триває щойно так коротко?..

Юрко, як гість дістав нічліг у новому будинку, що станув на місці, де була славна червона “шопа”, але не міг заснути. Думки, спомини, почування і безперервне “чому” казали перекидатися на лежанці, під супровід дискусії сусідів-сеньйорів про те, як було колись і які тепер інакші пластуни. Юрко слухав одним ухом і притакував без думки.

— “Де вона тепер? Чи може, як я, приїде тут, шукати за “нашою” зустріччю?”

Ранок приніс утому, невдоволення із себе і почуття безцільності. Усі метушилися, кожний мав призначене завдання і Юрко відчував, що він тут уже не актор, а лише глядач.

— “Конечно піди до табору новаків. Ти ж не бачив нових куренів. Пригадуєш як ми там вимірювали місця на Богослужбу? — казав Ігор. Справді оселя змінилася як і люди. Давню романтику її старих дерев, незатоптаних стежок і розповідей про “Білу паню”, заступили ділові бараки й холодна цивілізація. Юрко ішов добре знайомою доріжкою, на якій “тоді” стояв білий напис: “До табору УСП-ок”. Біля цього напису востаннє бачив Надю і її очі, що були наповнені вологістю і болем...

При брамі піднеслася із землі мала новачка з вищим за себе патином, підтягаючи нашвидку неслух'яні підколінка. Засоромлена чи перелякана, мовчки дивиться на інтруза — не знаючи, що робити: питати, чого хоче, чи свистати на “сестричку”.

Юрко затримався і спокійно поспитав: — “Чи мені можна тепер увійти до табору?”

З-під завеликої беретки поглянули вгору на нього сполохані, повні сліз чорні очі. Чи Юркові сниться, чи у нього уява взяла верх над дійсністю? Таж це ті самі очі, що дивилися на нього на цьому місці перед десятима роками!

Між новачкою і поважним сеньйором лежала важко мовчанка. Здавалось, він боявся так

само поспитати, як раніше вона його. Наприкінці із затисненого горла вийшло тихе: — “Як ти називаєшся, дівчинко?”

— “Христина-Марія Ф...”

— “А Твоя мама — Надія” — це вже не питання, а ствердження, на яке мала Хрестя киває лише головою притакуюче.

— “Але мама в Гантері з маленьким Юрчиком, приїде пополудні. Тоді я буду мати дозвіл-ля і піду з нею на морозиво”.

— “Що там, Христю? Потребуєш мене?” — із-за курення виглянула сестричка, готова бігти на поміч.

Але Юрко махнув рукою, що все в порядку і без слова пішов у напрямі свого авта.

На парковій площі стояло двоє молодих пластунів у зелених хустках. Трималися за руки, і він шептав щось у її затурбоване личко. Юрко усміхнувся до них, засвітив мотор і рвучко рушив з місця у напрямі Нью-Йорку.

ОКА

ВОГОНЬ

(Словесна гра)

Збираймо порожно, і хмиз, тріски, скалки,
Скипки, кору і суки,
Коріння, патики, ломаки,
Сушняк, поліна, бревена,
Галуззя, сухолістя.

Будуймо ватру та високу, кугеряву,
Ще й хвої зверху покладім,
Нехай димить, горить, палає, гріє,
Пеже, смалить, жариться, попеліє.
Під попелом ще довго грань жевріти буде.

Потому може ще цей жар багаттям розгорітись.
Багаттям веселим, співузім.
А може це буде спокійний вогник,
Де вже буде їжа варитись:

Будуть жарити м'ясо на рожні,
У казані кип'ятити запашну каву,
Яшню смажити в сковороді,
У баняку варити юшку,
А у плоских ринках підливу приправляти.

У попелі гарягому спечеться бараболя,
На сітці дротяній кукурудзяні шурьки,
А може й грінка хліба прижариться.

Смазенько попоївши, уважаймо,
Щоб і найменшу жаринку погасити:
Бо тліти буде, і жевріти та й розгорятись,
І ліс полум'ям може ще зайнятись,
Ще може і в пожежу розпалитись.
А це уже не шутки, ані жарти,
— Це вже стихія.

М.Г.

Леся Храплива

ПІСНЯ ЗУСТРІЧІ

(На мелодію: „Не журіться, юні друзі”)

Розсвітися, рідна ватро,
Злиньте, іскри, аж до змар,
Бо сьогодні нас багато,
Мерехтять в зіницях жар.

Залунай, іскриста пісне,
І замкніться руки в круг,
Хай у серці радість блисне,
Кожний кожному тут друг.

Це сьогодні всім нам свято,
Бо летить могутній скоб
Вже крізь літо п'ятдесяте,
Не боїться трудів-проб!

Бо летить по всьому світу
Із гнізда свого з Карпат,
Бо ростуть орлині діти,
В ясний простір з ним летять.

Вгору линути вільно
Щораз вище, Боже дай!
Де нас кличуть зорі рідні,
Злетимо ми в Рідний Край.

ЖИТТЯ

Дехто біжить крізь життя
Немов би не було кінця,
Дехто поволіше ходить
Крізь життя без цілі бродить,
Життя таке гудове може бути
Треба лиш красу життя збагнути
Коли поглянути в життя хвилини
У декого каміння — в іншого перлини.
Я дивлюсь на життя немов на велілезний міх,
В котрому радість і безжурний сміх.

Пан Тодель, 1972

Тарас Шевченко у столиці Аргентини

Українська спільнота в Аргентині у 75-річчя прибуття перших емігрантів на землі "Сан Мартіна" подарувала аргентинській державі великий пам'ятник генія України у найкращому парку Буенос Айрес. Грудневі дні 1971 року, а передусім неділя 5-го грудня, це був знаменний день в історії української еміграції в Аргентині.

Пластунки й пластунки, що брали участь у відкритті пам'ятника Т. Шевченка в Буенос Айрес (Між ними в першому ряді гості-пластунки з Канади та США)

В ньому українці з Аргентини засвідчили світові свою національну живучість і вірність батьківським ідеалам. Погода дописала якнайкраще і від ранку численні громадяни наче ріки до моря напливали до парку "Трес де Фебреро", де мало відбутися відкриття пам'ятника. Понад 10 тисяч осіб взяло участь в святі, а в тому 500 осіб з Канади, 100 осіб зі США, численні групи українців із далеких провінцій Аргентини (Мендоза, Чоко, Міссіонес, Формоза та ін.), гості з Європи та делегати з Венесуели, Бразилії, Парагваю та Уругваю. Довкола заслоненого ще пам'ятника Т. Шевченка та плоскорізьби "Гайдамаки" трибуни заповнилися почесними гостями, а пластунки творили живий ланцюг, який замикав простір, у якому мала відбутися церемонія відкриття пам'ятника. У святочній програмі під звуки "Заповіту" відслонено пам'ятник роботи відомого різьбяря Леоніда Молодожанина, а Митрополит Мстислав та єпископ Андрій

Сапеляк його поблагословили. Першими промовляли американський та канадський амбасадори, а опісля численні інші провідні гості українського та аргентинського світу. Урочистим моментом було складення та заморювання у пам'ятнику урни із землею з могили Т. Шевченка в Каневі, а далі під звуки оркестри дефіляда поодиноких організацій, провінційних груп, капелі бандуристів, балету і молодечих груп із нашим Пластом на кінці. Серце раділо у всіх, що і під Південним Хрестом заволодів дух Шевченка. Цього ще дня відбувся також великий концерт пісні й танку, а ввечері урочистий бенкет. Дні від 27-го листопада до 5-го грудня називалися "тижнем української культури", у якому було багато наших імпрез, вистав, а у виставових шибах важливіших підприємств на вулиці Фльоріда була виставка українського народного мистецтва.

Курінь УПЮ-ів ім. С. Завойовника у дефіляді.

Пластова молодь брала участь у всіх цих імпрезах, бо багато із них це члени "Танцювального ансамблю" Т-ва Просвіти, капелі бандуристів ім. Т. Шевченка та мішаного хору під диригентурою М. Данилевича. До цих груп належить також молодь СУМ-у, ОДУМ-у як також такі, що не є в ніякій молодечій організації. Уся наша молодь дуже гарно пописалася з нагоди цих святочних днів.

Члени нашого гуртка юнаків "Кажани" мали ще також інше додаткове зайняття. На прохання пана Маркіяна Когута з подорожного бюро в Торонті ми помагали нашим гостям з Канади в готелі, на вулиці й де було лише треба. Надіємося, що їм залишився про нас, як узагалі про Пласт в Аргентині, гарний спомин.

Дуже важливий наслідок цієї української маніфестації в Аргентині це об'єднання нашого поселення з іншими, що живуть в інших державах, а головню з нашими найчисленнішими

НЕ ЧІПАЙТЕ КАЖАНІВ

Пластунки й пластунки готуються до дефіляди. На чолі юначки із куреня УПЮ-ок ім. Лесі Українки.

групами поселенців у Канаді та США. Досі ми були наче забуті, відкинені, самі, а тепер ми затіснили наші зв'язки з нашими братами з інших країн. Відкриття пам'ятника Т. Шевченка в Буенос Айрес це був перший величний акт за 75 років існування української еміграції в Аргентині. Як у Вінніпезі, Вашингтоні чи Куритибі, так і в нас поставлення пам'ятника Т. Шевченкові це була велика культурно-національна маніфестація, якої ми тут досі ніколи не мали. Як бачимо, вона дала занепалим українським душам міцний національний поштовх і показала нам, що ми маємо те, чого інші не мають: у єдності сила народу!

Пл. розв. Карло Собенко,
Гурток "Кажани",
Курінь УПЮ-ів ім. С. Завойовника
Буенос Айрес

УВАГА! УВАГА!
ГУРТОК "КАЖАНИ" З АРГЕНТИНИ
ШУКАЄ ОХОЧИХ!

Живий і дуже активний гурток юнаків "Кажани" в Буенос Айрес намітив у цьому році в своєму пляні праці нову і цікаву програму. Члени цього гуртка бажають нав'язати листовний контакт із юнаками та юначками з інших країн, які є зацікавлені такими предметами: 1. електроніка, 2. радіоаматорство, 3. хімія, 4. легуство і 5. спорт.

Хто із пластунів чи пластунок зацікавлений листуватися на такі теми та вимінюватися досвідом, хай пише на адресу:

Український Пласт, Гурток "Кажани"
Ramon L. Falcon 3960, Buenos Aires,
Argentina

Торік я приїхала на пластову оселю відвідати свого таборовика Юрка. Саме був час на підвечірок і новаки сходилися роями до таборової їдальні. Одні йшли з лісу, другі зі спортивного майдану, а група, де був мій Юрко, надходила від старого бараку, де вчилися танцювати "аркана". Хлопці вимахували руками, збивалися в купу, щось оглядали. Мій Юрко підбіг до мене і, привітавшись, потягнув до гурта, бо "ми зловили лилика". Дійсно, в слоїку новаки несли маленького кажана.

Це не вперше новаки чи братчики довають у таборі лилика, і тому конечно є час-до-часу писати на тему кажанів і як з ними поводитись.

Донедавна (в США до 1953 р.) лиликів уважали нешкідливими. Останнім часом доведено, що лилики є носіями скаженини — найстрашнішої з хвороб. Від того часу лилики зі скажениною вкусили в США 7 осіб, з яких тільки один хлопчик вижив. Тому треба пам'ятати про таке:

- 1) Коли побачиш лилика, — не чіпай його.
- 2) Коли лилик є в кімнаті, негайно відкрий вікно, щоб він міг вилетіти. Швидко виїди з кімнати, зачиняючи за собою двері.
- 3) Якщо лилик тебе вкусив і є в кімнаті, — зачини всі двері й вікна, щоб не втік. Зловивши його, дай на перегляд. Це заощадить тобі, якщо він не скажений, щеплення від скаженини.

- 4) Якщо лилик вкусить тебе надворі, пробий збити його вниз (найкраще приладдя для цього — мітла) і дай переглянути.

- 5) Найважливіше — не ризикуй. Якщо можна того лилика зловити, — добре, але не дай, щоб він ще раз тебе вкусив.

- 6) Рану треба вмити під біжучою водою, повідомляючи рівночасно лікаря, що повинен якнайскоріше розпочати лікування серумом та вакциною.

Звичайно лилики уникають людей. Укуси трапляються тоді, коли людина хоче лилика зловити руками.

Л. Ю.

ТАБІР ПІД ЧАС ДОШУ

Сіре небо. Сонця нема, ані нема місяця... Темно, дуже темно, аж страшно. Дош іде щораз сильніше, сильніше... Раптом небо засвітилось і затріскотіло, як зі скоростріла, — та знов усе тихо, лише чути той нудний чап-чалап дошу...

Табір. Вигляд табору сумний, Болото тут, болото там... Не можна знайти місця без болота.

Дерева. Зелені, білі і бронзові плями на великім сірім небі. Листя немов плаче холодними сльозами.

Вітер. Той холодний, недобрий вітер. Ломить дерева, ті Божі дива. Вітер. Він усе хоче зламати, побити, забити.

Шатра. Ті великі, бронзові, сумні шатра. Стоять, мокнуть, бідують, мов звірята у лісі.

Булава. Кричить, а ніхто не чує. Їхні голо-си не можуть пробити ані голосу дошу, ані грому.

Учасниці. Слухають, але не чують. Вони мов кам'яні фігури, що мокнуть на дощі.

Табір. Це живуча мертвота.

Пл. уч. Уляна Суська
18 кур. УПЮ-ок Нью-Йорк

(Допис нагороджений на 5-ому конкурсі дописів до "Юнака" 2-им місцем у молодшому юнацтві).

СПОМИНИ

*І знову мені пригадуються ті перші тяжкі дні,
Коли ми розтаборювалися.*

*І плекали надії — надії на дружбу.
Терпеливість сплетена з радістю давала надії
на любов.*

*І знову мені пригадується цей перший важкий
крок,
Коли я переступила той рівзак, що нас
розділяв.*

*Він не кінгається, а йде прямо самотній,
Довгою сумною дорогою, геть аж на дно.*

*І знову мені пригадується ця кладка,
Що нею я ходила і спотикалася,
І часто падала. А кладка все стояла готова
служити.*

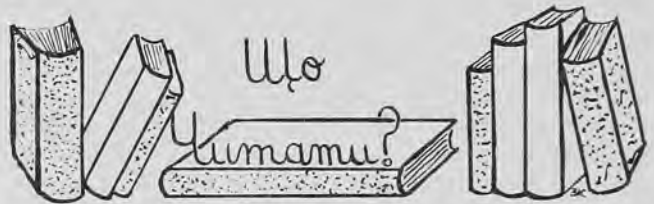
Кладка ніколи не зламалася.

*А на кладці постать твоя. Ти все там був і
помагав.*

*Твоя любов ніколи не вмирала,
Все мене підбадьорювала, коли я спотикну-
лася.*

І це завжди мені припадається.

Пл. розв. Ксеня Одежинська
Філядельфія

ДРАМАТИЧНА КАЗКА ПРО ДАВНІЙ КИЇВ

Наталя Забіла: Троянові діти, драматична поема, видавництво дитячої літератури "Веселка", Київ, 1971.

Наталя Забіла, відома письменниця, що живе у Києві, написала вже багато книжок для дітей. Її найновіший твір, це драматична поема "Троянові діти".

У цій творі Н. Забіла, спираючись на скіпи історичні відомості, літописні перекази, легенди та вірогідні здогадки, подає нам чудову історію у формі драми про трьох братів-близнюків: Кий, Щек, Хорив та їхню сестру Либідь, що в 6-му столітті мали заснувати місто Київ. Вони мали б бути дітьми таємничого князя Трояна, про якого згадує автор "Слова о полку Ігоревім".

Н. Забіла припускає, що Троянів рід панував у Києві аж до приходу варягів, що, як відомо, прийшли зі Скандинавії. Варязький рід Рюриків мав усунути старий київський рід Троянів. Князі Олег та Ігор вбили Аскольда та Дира, які, мабуть, були останні князі з роду Кия. Дуже гарно авторка змалювала героїв драми: Кия, Щека й Хорива. Це відважні, миролюбні князі, а їхня сестра Либідь має віщу натуру і добре серце до бідних та хворих. У драмі йдеться про заснування Києва та зв'язки Кия з візантійським царем Юстиніаном та південними слов'янами над Дунаєм.

Прочитавши цей гарний твір, ми уявляємо собі далеко-далекі часи минулого нашої України та її людей, що колись там жили.

Марина Горбач, Франкфурт над Майном.

ПРЕЦІКАВА ПРИГОДНИЦЬКО-ІСТОРИЧНА КНИЖКА

Доказ того, що тематика історичної повісті з часів розквіту козаччини далеко ще не вичерпана, це роман Володимира Малика "Посол урус-шайтана", що вийшла в 1968 р. в видавництві "Молодь" у Києві. Головною постаттю твору є молодий козак Арсен Звенигора, що дістає від свого кошового Івана Сірка завдання викупити брата кошового з неволі у Болгарії та вивідати в Туреччині про можливий напад турків і татар на Україну. Завдання виявляється тяжчим, ніж Звенигора собі уявляє. Заледве він пройшов кілька днів на південь у степи, як попадає в руки людоловів, що його продають татарам у ясир. Так наш герой попадає по через Крим аж до берегів Кизил-Ірмаку в Туреччині. При дворі свого пана він рятує його доньку і ще одну дівчину від пазурів дикого звіра. Ця дівчина Златка передає Арсенові потайки ключі до кайдан, і Арсенові вдається втекти. Однак він попадає до турецьких повстанців. Разом з ними він нападає на мале укріплення свого колишнього пана та визволяє невільників.

Пізніше знаходимо його враз із визволеними невільниками і Златкою, що допомогла йому здобути свободу, в човні на Чорному морі. Але, замість щасливого повернення до гирла Дніпра, буря кидає втікачів на болгарський берег. Тут їхній гурток попадає в боротьбу, що виникла між турками та болгарськими повстанцями. Після численних пригод наш непереможний герой-козак попадає на турецьку галеру. Слід брата кошового Сірка, що він його був віднайшов, зник також. Арсен прикований до галери і може ждати тільки на ячесь чудо. Так кінчається цей пригодницький роман, що залишає

в читача незаспокоєну цікавість. Чи вирветься Арсен на волю? Чи повернеться він в Україну? Чи зустріне він ще свою любу Златку?

Книжка написана легкою, зрозумілою мовою і може захопити читача від першої до останньої сторінки. Описи ситуацій такі чіткі, що можна собі все пластично і ясно уявити. Стиль автора нагадує козацькі оповідання та повісті А. Чайківського. Динамічною акцією авторові вдалося привути увагу читача і написати справді цікавий пригодницько-історичний роман. Цікаво відмітити, що від 1969 р. роман передруковувався у підвалах варшавського тижневика "Наше Слово". Від 1970 р. друкує цей тижневик продовження роману Малика "Фірман султана". Це тільки доказ, який почитний і популярний цей твір. Любителям пригодницько-кримінальних історій можна поручити взяти в руки цей роман. Вони не тільки "заб'ють" при читанні свій час, але й приємним способом довідаються дещо з історії козацтва і болгарського та турецького народів. Автор, правда, де в чому пішов втраченими слідами офіційної історичної концепції, що сьогодні панує в Україні щодо українсько-російських зв'язків під час козаччини, але ці краплини незначні, вони проходять майже незапримічені, бо увага прикована пригодами Арсена Звенигори.

Володимир Малик народжений 1921 р., він написав цілий ряд дитячих і молодечих творів. З цим пригодницьким романом з часів козаччини він напевно зумів зацікавити не тільки молодого, але й дорослого читача.

З "Фірманом султана" ми познайомимо читачів Юнака в одному з наступних чисел.

Остан Тарнавський

ЗАПИСКА СИНАМ

*Як з пристані дмухне вітрами в місто
і тугу видовжить, немов антену,
тоді підіть за серця звуком густим
ген — у країну мрій моїх зелену.*

*Роззуйте зеревики, мов прогани,
поставте ніжність стіп на горну землю,
щоб дотилом її відгути рани,
невидані з далеких відокремлень.*

*Підіть у місто, що закуте в камінь,
неназе книга в цінні палітурки:
зитайте розповідь, яку віками
заглушує гужий буденний гуркіт.*

*Підіть у села, де незмінне сонце
поля зливає золотом, мов медом,
де день за днем неспійманим погонцем
наздоганяє роки попередю.*

*Ось тям під небом рідної країни
давно я мрій розгубив мов листя...
(Як стовбур — вбраний в забуття, мов в іній,
сукачм гіллям широко розрісся...).*

*Послухайте нескінчених симфоній,
що їх сховав я в землю, назе зерно;
ловіть, мов пісню, в радісні долоні
далеку молодість, що не поверне.*

*Идуги шляхами, стройними в намітки,
куди віки просунулись без вісті,
азей зірвете мрію, назе квітку,
що раз завітла в ясному намисті.*

*Азей знімете щастя невловиме,
що мов князівна на стрімких верхів'ях,
манило юнака у неба вимір,
де я радів, та щастя не зустрів я.*

ПЛАСТУНКАМ НА ВУШКО

Що повинна знати пластунка — таборовий ветеран?

(Із записок ст. пл. Люби Мазяр, ПС)

— Як вирушаєш у ліс чи в незнайомий терен, май при собі карточку з даними про себе. Напиши своє ім'я та прізвище, адресу, телефон на кусничку доброго паперу, опісля обмочи його в парафіну і приший на блюзку чи штани.

— Не сідай на сиру землю. Ужйй до цього коц, камінь чи пеньок. Земля може виглядати суха, а проте можна легко застудитися. Добре є мати із собою декілька міхів із лантухового полотна (берлап).

— Не накривайся вогким коцом. Вивітри і просуши коци під час дня — і приємніше та здоровіше будеш спати вночі. Під коцями чи мішком до спання є добре мати мішок до надування або цельту.

— Якщо змокнеш на дощі, розберися і викрути одяг. Так хутніше він висохне на твоєму тілі. Якщо твої черевики є мокрі, не клади їх в огонь — так вони потріскають. Кинь до них добре розігріті камінчики. У цей спосіб швидше висохнуть.

— Якщо хочеш пити, а найближче джерело є за три чи чотири милі, візьми під язик чистий камінчик або навіть гудзик. Не віриш? Спробуй!

— Ринки чи баняки в таборі добре є чистити, натираючи їх попелом з вогню. Щоб швидше вимити саджу з баняків, добре намастити їх милом, поки покладеш їх на вогонь.

— Добре спали усі пушки, заки їх потовчеш. Так не будуть заходити до твого табору різні тваринки, а мухи ніколи не загостять до тебе.

— Дбай про красу природи. Пам'ятай, що тварини це господарі лісу. Ти лише гість! Не нищ дерев безпотрібно.

— Ніколи не розтаборюйся під горою. Дощ може залляти твоє шатро. Ніколи не розбивай шатра під дубом, бо він пускає із себе такий плин, що плямить і нищить шатро.

— Спершу шукай джерела води, а опісля розтаборюйся, а не навпаки.

— Компас, так як аптечка, це найкращі товариші таборовички. Вони легкі й багато місця не забирають.

— Непромокальні сірники — це ідеальна річ. Обмочи сірники в парафіні або лякері на нігті. Тримай їх у металевій коробці.

— Свічка може бути не раз потрібною — не для свічення в шатрі, але нею можна підпалити вогкі дрова і запалити вогонь навіть при сильному вітрі.

— Плянуй наперед — ніколи в останній хвилині. Заощадиш собі та іншим нерви.

— Подай до відома, де перебуваєш. Подай час (як довго думаєш там таборувати), точне місце твого табору, твоє прізвище та прізвище того, до кого можна буде звернутися у наглому випадку.

— Успіх табору залежить від співпраці усіх таборовичок. Якщо ти краще вариш, чи краще знаєш піонерство, чи вмієш ставити шатра, то це не значить, що ти не повинна братися до іншої роботи на таборі.

За газеткою "Відьма"

ЯК БУДЕМО ВАРИТИ НА ЮМПЗ?

Як знаємо з обіжників, юнацтво буде одержувати на ЮМПЗ в США, що відбудеться в серпні цього року, сухі харчі. З них курені самі будуть варити собі їжу.

Це вже не перший раз, що так проводитиметься прохарчування учасників пластової зустрічі та, як з досвіду знаємо, не всі курені мають добрих кухарів і не всі вміють скоро та практично, а при цьому смачно, зварили їжу в умовах таборового життя. Тому думаємо, що наші юні читачі, хто вибирається на Зустріч із терену США чи Канади, з цікавістю переглянуть ряд приписів на різні страви, що їх можна зварити на вогні. Може й повезуть з собою це число "Юнака", щоб на місці покористуватися поданими приписами.

Отже бажаємо успіхів у куховарстві!

КУХОВАРСЬКІ ПРИПИСИ

I. У сковороді

1. Легкі налисники (на 8 осіб)

3 зашки муки, 1 ложка соли, 1 1/2 ложки порошку до пегіння, 1 до 2 яєць, 2 зашки молока, 2 ложки розтопленого масла або оливи, олива до смаження.

Замішати разом муку, сіль, порошок. Додати збиті яйця, молоко та розтопленого масла. Все добре помішати та по одній ложці виливати на гарячу, помашену оливою сковорідку. Смажити аж поки не вийдуть бульки зверху налисника. Обернути на другий бік.

2. Присмажений сирний сандвіч

Покласти відрізок чи два американського сиру між два крайці «білого» хліба. Легко помашити верхи сандвіча (з одного і другого боку) маслом і покласти на гарячу, помашену товщем, сковорідку. Коли один бік зарум'яниться, обернути на другий бік. (Такий сандвіч дуже смачний із гарячою помідоровою юшкою).

3. Смажена картопля

На помашену сковороду (з розігрітим маслом чи оливою) тонко нарізати почищену картоплю й посолити. Коли картопля з одного боку зарум'яниться, обережно обернути її на другий бік. Добре посмажену картоплю накрити покришкою і за хвилину відставити (зняти з вогню).

4. "Розтріпані Йоськи" на 6 осіб

1 фунт меленого м'яса, 1 велика цибуля, 1 пушка помідорового соку або «пасти», 1 ложка соли, 1/2 ложечки перцю, 1/2 зашки води, олива.

Присмажити на оливі до м'якості покрайну цибулю, додати м'яса і мішаючи смажити аж кусочки м'яса будуть бронзового кольору. Увілляти одну пушку помідорового соку, води, додати перцю та соли. Все добре вимішати. За 15 хвилин можна подавати на булочках чи хлібі.

5. Ковбаски

Смажити на посмазованій сковорідці разом із розрізаною булочкою, яку кладемо розрізаним боком на сковорідку, щоб гарно зарум'янилася. Треба пильнувати, щоб булочка не згоріла, бо ковбаска потребує довше смажитись. Найпевніше буде, коли її смажитимемо тоді, як ковбаска уже зарум'яниться.

Ковбаски з "несподіванкою"

Розтяти поздовж ковбаску. Вкласти все-редину сиру чи квашену капусту. Зверху обвинути ковбаску скибкою солонини. Смажити на сковороді до рум'яности.

II. В баняку

1. Основна юшка (на одну особу)

Кілька кусочків м'яса, 1/2 цибулі, 1 ложка масла, 1 картопля, 1/4 зашки гороху або одна сира морква, 2 зашки води, сіль, перець.

На дні баняка підсмажити на маслі крайну цибулю до рум'яности. Додати м'яса, горошку (моркву), води. Варити помалу аж м'ясо буде м'яке. Прикінці (з півгодини перед тим, як юшка має бути готова) додати дрібно напраної картоплі, до смаку соли та перцю.

2. Локшина з сиром ("клюски")

На солений окріп кинути пачку якогось роду локшини (макаронів). Помішати та почекати з 15-20 хвилин. Обережно довгою виделкою чи паличком витягти та спробувати перекусити локшину, чи м'яка.

Відцідити та легко перемішати з ложкою масла. До локшини додати якогонебудь сиру

та добре помішати (найкраще білий фармерський сир, або жовтий (американський)).

3. Мішанка (на 8 осіб)

1 цибуля, 8 ковбасок, 2 пухки пегеної квасолі («бейкед бінз»), 1 пухка кукурудзи, масло або олива, сіль, перець, хліб або булочки.

Підсмажити на маслі чи оливі до рум'яності дрібно накраяну цибулю. Вкинути до неї покраяні ковбаски. Добре їх підсмажити. Додати печеної квасолі та кукурудзи разом із сосом. Подавати гарячі з хлібом чи булочками.

III. На патику

1. Кручений хліб (на одну особу)

1/2 гашки муки, 1 ложечка порошку до пезіння, 1 ложечка оливи або маргарини, дрібка соли, 1/4 гашки води (приблизно), додаткової муки. Зелений (сирий) патик, обчищений на одну третину з одного боку, паперовий кубок.

У кубку замішати борошно, порошок, сіль. Додати оливи або маргарини. Доливати помалу води, щоб зробилося густе тісто. Якщо тісто зарідке, додати трішки муки. Пригріти обчищений кінець патики і посипати борошном. Побілити руки мукою. Зробити з тіста довгий пас. Обкрутити тісто довкола патики, лишаючи вільне місце між пасками. Обертаючи на всі боки, смажити 6 цалів від жару, щоб середина спеклася, а верх не пригорів.

Тісто легко само відстане від патики, коли буде готове. Можна тоді начинити дірку в тісті мармелядою, сиром, чи горіховим маслом.

2. Піонерська лапка (на 8 осіб)

2 фунти мelenого м'яса, 1 гашка тертої булки, 2 яйця, перець, сіль до смаку.

Добре все вимішати. Поділити на 16 частинок. Помалу рівно обліпити вичищений кінець патики однією частиною «мішанки», але уважати, щоб мішанка довкола патики була всюди однаково завгрубшки. Пекти помалу на жарі, часто обертаючи патику, щоб усе рівномірно спеклося. Легко покрутити патику, щоб витягнути готову «лапку» на булочку.

3. «Бабзи»

На довгий «зелений» патик настромити за зергою кусок м'яса (шинка, ковбаса), 1/4 від-

різка цибулі, солонини, 1/4 напівзвареної бараболі та грубий відрізок сирого огірка, повторюючи цю порцію в тому самому порядку, лишаючи поміж окремими родами харгів відступи.

На хвилину приставити патику близько до жару, щоб присмалити, а тоді помалу пекти на віддалі, аж поки все це не спечеться.

4. Десерт на патику (на 8 осіб)

16 «подушек» (маршмелов), 1 велика коробка ванілевих тістечок, 6 малих зоколяд (кожну зоколяду поділити на 3 частини), зелені патизки.

Зробити сандвіч із двох коржиків та з одним куском чоколяди. На патику прирум'янити «подушечку» та вкласти в середину чоколядового сандвіча. Легко втиснути, — і — «Смачного!»

Можна обійтися і без коржиків. Розділити «подушечку». Встромити в середину кусочок чоколяди, настромити на патик і присмажити.

Подала ст. пл. Аруня Старух

ЧИ ПРИДАЛОСЯ ТОБІ КОЛИСЬ У ЖИТТІ ПРАКТИЧНЕ ЗНАННЯ, НАБУТЕ В ПЛАСТІ?

Пл. розв. Роман КОСТРУБ'ЯК, член 43. К. УПЮ-ів ім. Героїв Крут в Балтіморі.

Згадуючи своє пластування, тяжко мені обмежитися тільки до якоїсь одної пластової вмілості, що стала мені в пригоді. Однак, мені здається, що своє зацікавлення маляр-

ством завдячую пластовим таборам, прогулянкам і мандрівкам. Там я мав можливість перебувати серед природи, пізнати її, відчувати й полюбити. Краса таборового життя й довкілля так вплинули на мене, що на одному з таборів я вибрав собі вмільсть маляра і це, можу сказати, були мої початки. Відтоді ця ділянка мене дуже цікавила, я присвячую їй багато вільного часу, а навіть вибрав собі малярство, як один з головних предметів у школі.

Пл. розв. Юрій ПОПОВИЧ, член 43. К. УПЮ-ів ім. Героїв Крут в Балтіморі.

Донедавна я не міг уявити собі, як це Пласт може допомогти мені набутти знання та виробити характер. Але я щоразу краще бачу, як можна користати зі знання, набутого в Пласті — у позапластовому житті та в школі. Прийшла нагода, коли мені придалося знання одної вмілості, яку я склав у таборі три роки тому. Я вивчаю політехніку в Балтіморі. Цього року,

як один з моїх предметів, було межування. Тут моя вмільсть з картографії мені дуже придалася, бо я склав цей іспит давніш у Пласті, тож знав уже велику частину теорії та практики межування. На першій уже лекції я міг цілком легко ввімкнутись у дискусію з учителем, бо матеріал був мені знаний, а не новий, як іншим студентам.

Пл. розв. Ліда СУШКО, членка коша пластунок в Балтіморі.

З практичного пластування часто мені дещо припадає в житті. З родиною або товаришками часто їздимо на прогульки, то знаю, як жити в природі й давати собі раду, ще з таборів. Якби

стався якийсь випадок, то моє знання, набуте в Пласті, з першої допомоги стане мені в пригоді. Найбільше ж, що мені дав Пласт, — це зв'язок і співжиття з молоддю в кожній місцевості, а також під час перебування на пластових таборах, де я нав'язала знайомства з іншими пластунками.

Пл. розв. Олег ГУДИМА, член 43. куреня УПЮ-ів ім. Героїв Крут в Балтіморі.

Досвід у практичному пластуванні припадає ть ся мені кожного літа, коли моя родина виїжджає з міста на вакації. Батько й я прив'язуємо на верху авта все приладдя до таборування та їдемо до стейтового парку над морем. Там я помагаю батькові розтаборитися. Це діло вимагає багато практичного знання, чого переважно я навчився в Пласті. Звичайно це мій обов'язок напинати шатро, будувати кухню, доставляти паливо та куховарити. Часто припадає мені знання першої допомоги, без чого було б важко обійтись.

Чи Ви вже вирівняли передплату?

Як вижити в природі?

Щораз частіше читаємо у дописах із пластових таборів про т. зв. "дні самозарадності". Звичайно це відбувається в той спосіб, що провід табору розпускає таборовиків гуртками, трійками чи по-одинокі в ліс, даючи їм лише необхідний виряд, з яким вони мають вижити означений час та дати собі раду.

Для таких "самозарадних" юнаків і юначок, але також і для всіх інших читачів, що вибираються у мандрівку цього літа, хочемо подати декілька ростей, які в разі потреби можна уживати як поживу. Бо хто ж як не пластуни повинні вміти якнайкраще давати собі раду в різних обставинах і без звичайної вигоди та поживи?

Жолудь — це овоч дуба. Він малий, величини наперстка. Жолуді дуже смачні, коли їх спекти.

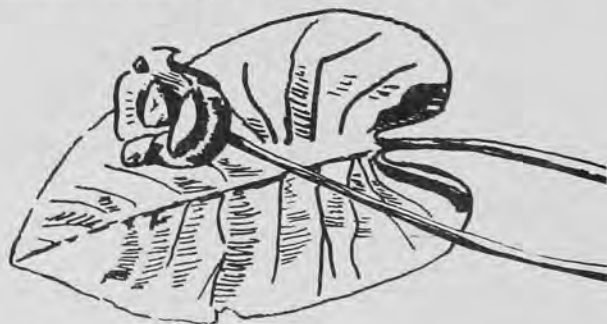
Конюшина — рожева й біла конюшина виростає із землі жмутками. Буває вона висока до двох стіп. Листки конюшини поділені на трояк. Конюшина росте на луках та інших відкритих місцях, покритих травою. Цвіт її можна їсти сирим. Можна також їсти її коріння, воно солодке і смачне.

Кульбаба — це дуже поширений бур'ян, який часто росте на травниках і на луках. Має тяті листки і яскравожовті квіти. Росте високою до 6-8 інчів. Листки і коріння можна їсти сирими, або звареними.

Соснові шишки — можна їсти зернятка із шишок. Вони дуже смачні і поживні.

Водні лілеї — мають плоскі, круглі листки, які плавають на поверхні ставів. Листки 3-8 інчів в діаметрі, а цвіт великий, жовтий. Ростуть у ставах при берегах і в неглибоких болотистих озерах. Корінь-стебло можна їсти сирим або спеченим (смаженим). Зелені стручки із зернятками можна краяти і їсти. Спілі зернятка можна смажити, або змолоти на борошно. Вони гіркі, але дуже поживні.

Озерет — це високі тростяні рослини, що ростуть при берегах рік чи ставів. Високе стебло закінчується оксамитною бронзовою квіткою, яка має біля 1-го інча в діаметрі і 6-8 інчів довжиною. Стебло має в собі багато крохмалю. Делікатні молоді стеблини можна їсти сирими або вареними. Частина стебла, що знаходиться під землею, є також їстівна, але її треба варити або пекти-смажити. Коли... цвіте, тяжкий пилок можна збирати і пекти з нього паланички (хліб).

Кропива — листки є синьо-зеленої барви. Спідня частина листка покрита маленькими волосинками, які продукують краплини рідини, яка при дотику жалить-пече.

Росте найчастіше в тінистих місцях, уздовж потоків і на малих полянах, де є трохи тіні. Її листя є їстівне, також можна їсти печене коріння.

Будяк — росте на відкритих полянах. Коріння будяка є їстівне. Це коріння можна їсти сирим, або вареним чи печеним, очистивши із шкірки. Будяки бувають дуже високі, часами сягають до 3-4 стіп. Мають колюче листя і рожевий або яснофіолковий цвіт.

Папороть — росте в тінистих місцях лісу, де дерева не дуже густо ростуть. Любить вологий терен. Корінь-стебло можна їсти вареним чи печеним.

Чи знаєте як по-українському?

Acorn	—	жолудь
Clover	—	конюшина
Dandelion	—	кульбаба
Pine nut	—	соснові шишки
Thistle	—	будяк
Pond lily	—	водна лілея
Nettle	—	кропива
Cattail	—	шувар
Fern	—	папороть

ПЕРЕСТОРОГА

1. Невідому їжу їсти тільки в дуже малій кількості.

2. Кожного дня здобувати свіжу їжу — не тримати її довше як кілька годин.

3. Кожну невідому їжу треба випробувати (дивись пояснення нижче).

4. Не їсти грибів, хіба, що ви є абсолютно певні, що це є їстівні гриби.

5. В загальному — рослини є безпечніші, коли вони є варені. Звичайно частина рослини, яка є під землею, має багато крохмалю і має більшу споживчу вартість ніж та, яка є над поверхнею землі.

ВИПРОБУВАННЯ ЇЖИ

Коли їжа вам незнана — укусіть трішки і тримайте в роті. Якщо вона є дуже гостра, гірка або дуже несмачна — не ковтайте. Якщо смакує добре — проковтніть тільки трішки соку із цієї їжі. Почекайте біля 8 годин. Якщо не відчуватимете нудоти, болів шлунка — проковтніть трохи більше соку. Знову чекайте 8 годин. Якщо нічого шкідливого не станеться, цю рослину, мабуть, можна безпечно їсти.

(Це випробування не відноситься до грибів).

За книжечкою "Життя в пустелі".

МІКРОСЮЖЕТИ

— Одні вбивають час, а інших час вбиває.

— Усе, чим не поскупилася доля для її вроди, відбилося на розумі.

— Горобець підіймається на орлину височину тільки у чийхось пазурах.

— Заздрив навіть чужим некрологам.

— Забрудив папір нечистими руками.

— Стій міцно, бо земля крутиться!

— Перед тим, як вийти із себе, подумай, як ти повернешся назад.

— Хочеш, щоб тебе почули — говори тихо.

— Можна бути модною й без великих витрат: не обов'язково купувати автомобіль під колір кліпсів. Можна й навпаки.

Олександр Куліч

(За "Ранком" 3/1972)

Дмитро Арсенич

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

Українського Робітничого Союзу

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ПЕРЕДОВОЇ БРАТСЬКОЇ УСТАНОВИ
УКРАЇНСЬКИХ ЛЮДЕЙ В КАНАДІ І АМЕРИЦІ

Модерні — першої класи — забезпечені поліси на життя; Допомога окаліцим і немічним членам; Стипендії і стипендіяна допомога студіюючій молоді у вищих школах; Дитячі підприємства, таборування і Курси Українознавства; "Народна Воля", "Форум" журнал молоді в англійській мові і відпочинкова оселя "Верховина".

По ближчі інформації пишть або телефонуйте до місцевих секретарів і організаторів УРСюзу; до його головного організатора на Канаду Анатолія Білоцерківського на адресу: 490 Oka St., LaSalle, Quebec, Canada, Tel. (514) 366-1775 або до Головної Канцелярії УРСюзу — 440 Wyoming Ave., Scranton, Pa., U.S.A. Tel. (717) 342-0937.

ПЛАСТОВЕ ПІДПРИЄМСТВО

МОЛОДЕ ЖИТТЯ

Єдина пластова крамниця
у США має на складі:

♦ пластові однострої ♦ пластові відзнаки до одностроїв і таборний виряд ♦ пластову літературу ♦ і т. п.

MOLODE ZYTTLIA, Inc.

302 E. — 9th St.,

New York 3, N. Y., U.S.A.

ВЕСЕЛКА

144 Друга Евеню в Нью-Йорку

(в Пластовому Домі)

Tel.: ORegon 4-9576/-79/-98

відкрита щодня від вчасного ранку до пізньої ночі.

♦ Зимні і теплі перекуски, сніданки, полуденки ♦ содові води

♦ морозиво ♦ солодоці — теж вибагливі, імпортовані

♦ шкільні і канц. приладдя ♦ українські і чужомовні часописи.

«Веселка» є улюбленим місцем зустрічей нашої молоді!

Юнацькі табори в Аргентині під знаком гасла

*Не підробляймося під час, а
визначаємо його собою.*

Цьогорічний літній табір для юнаків і юначок Аргентини відбувся над морем в Сан-Бернардо, провінції Буенос-Айрес, від 31 січня до 12 лютого ц. р. У таборі взяло участь 28 пластунів і пластунок, а коменданткою таборів була ст. пл. Марія Литвин, комендантом табору юнаків ст. пл. Юрко Ваврик, а табору юначок ст. пл. Христя Бугай. Назви цьогорічних таборів були пов'язані із 60-річчям Пласту й гаслом "Не підробляймося під час, а визначаємо час собою".

Ранком 31-го січня ми зібралися перед українською католицькою катедрою впакували пластовий виряд, наплечники та інше приладдя до автобуса, увійшли до церкви, щоб помолитися і, слухаючи останніх доручень батьків, вирушили в дорогу. В автобусі були ми як сардинки, стільки всього наладували. Юнаки і юначки почали співати пластових пісень, і вже запанував дух табору. За 8 годин їзди вкінці ми заїхали на місце табору. Ми швидко розтаборилися, а коли скінчили, вже була гарна та тепла ніч, місяць і зорі світили над нами і здається, ніби й вони засіли разом з нами до нашого першого вогника.

Новий день розпочався нормальним таборуванням: збірка, порядкування, зайняття, спів, купіль у чудовому синьому морі, вогник. Погода досить гарно справувалася, виглядало, що цього року любила пластунів, дуже мало падав дощ. У таборі ми використовували вільний час та постійно обговорювали нашу

Юнаки із табору УПЮ-ів п. н. "По слідах Сокола" перед брамою групи таборів. Внизу на колінах на правому боці в окулярах наш пильний дописувач пл. розв. Карло Собенко, член гуртка "Кажани".

Юначки перед брамою свого табору п. н. "До сонця, до волі".

актуальну пластову проблематику, як от — брак посібників, брак "Життя в Пласті" в особистій бібліотеці нашого юнацтва, спосіб збирання фондів для закупівлі пластової домівки та про іншого рода зайняття, які

зацікавили б наше юнацтво. Також видали ми кількосторінкову таборову газетку.

У Сан-Бернардо ми мали нагоду зустрітися з українцями, що живуть там та із такими, що перебували

Юнаки й юначки літніх таборів в Сам Бернардо під час обіду. Позаду видніє табір юначок.

там на вакаціях. Найкраще, що нам удалося в цьому таборі, це була кінцева ватра, призначена для чужинців. Прибули гості з Буенос Айрес, українці з околиці і всі інші, що бажали взяти участь, разом понад 200 осіб. Ватра почалася святочним умаршем юнаків і юначок зі смолоскипами. Ми створили велике коло і на наказ бунчужного всі разом сказали цьогорічне гасло. Тоді за-

Зараз після того почалася друга частина — весела, яка майже повністю була самодіяльністю досвідчених уже юнаків. При звуках гітари співали пісень, у цьому парі еспанських, а публіка допомагала нам, палили смолоскипами ватру, відспівували пластовий гимн, а потім одна юначка прочитала коротку доповідь для чужинців про Україну та українців еспанською мовою.

Пластові табори в Німеччині

Літні пластові табори в Німеччині, що відбуваються завжди на цьому самому місці над рікою Ізарою, розташовані біля Кенігсдорфу. Останнього року на таборах, що відбуваються спільно для пластунів і пластунок, перебував добре відомий нашим читачам пластовий провідник, а тепер крайовий комендант пла-

стунів в Німеччині, пл. сен. Петро Содоль. Він перевів там для юнацтва тереновий змаг і мав нагоду познайомитися з юнаками та юначками, які приїхали з різних сторін Німеччини, Австрії та інших європей-

співаючи з нами. Гості дуже оплескували наші веселі скетчі, що їх виконували юнаки й юначки. У пізній годині закрили ми нашу ватру і величезним колом, тримаючись відспівали "Ніч вже йде" по-українському й по-іспанському. Після ватри зацікавлені чужинці допитувалися про пластунів і взагалі про український наріз у світі, про якого існування до недавня взагалі не знали.

Потомлені пішли ми спати, бо на другий день чекала нас тяжка робота — ліквідація табору. Час на таборі пролетів нам дуже хутко і ще хотілося нам бути довше, але треба було їхати додому, і залишився лише в наших серцях гарний спомин із цього табору.

За тиждень ми зустрілися всі в пластовій домівці, де дістали посвідки відбуття табору й відзначки, які зробив пл. розв. Андрій Шаварняк. Одну відзначку й пергамін ми вже відіслали до пластового музею.

Здоровимо Вас пластовим привітом "Скобі"

Зладив Гурток "Кажани" (ред. кол.)

Курінь УПЮ-ів ім. С. Завойовника, Буенос Айрес

Провід та учасники табору юнаків перед брамою до табору.

ККП-ів пл. сен. П. Содоль вручає 4-те юнацьке відзначення пл. уч. Ігореві Коконовському із сам. гуртка УПЮ-ів "Леопарди" в Новому Ульмі за успішне провідництво найкращої групи юнацтва на тереновому змагу. Побіч ККП-ів стоїть комендант таборів пл. сен. Кальваровський.

ЧЕРГОВЕ ПЛАСТОВЕ ВЕСІЛЛЯ

На весні, 22 травня м. р., відбулося в церкві св. Отця Миколая в Торонті "пластове вінчання" ст. пл. Ірини Свергун ("Шостокрила" з Торонта) із ст. пл. Орестом Гарасом ("Бурлака" із Ст. Кетерінс). Молода була одягнена у стилізовану, прикрашену чудовим київським гаптом "княж" суконку. Замість вельону мала на голові гаптований "кораблик". Юначки 12-ого Күрєня ім. О. Тєліги зробили милу несподіванку своїй зв'язковій, ст. пл. Ірині Свергун і брали участь у вінчанні. Перед вінчанням юначки при вході до церкви св. о. Миколая створили для молодої пари шпалір, а після вінчання оточили молодят, передали щирі побажання і заспівали "многаа літа".

У залі церкви св. Дмитра в Торонті, де відбулося весільне прийняття, юначки 12-ого Күрєня ім. О.

Молодята (від ліва) Орест Гарас і Ірина Свергуни (біля неї її батько) при вході до церкви. Юначки з 12 Күрєня ім. О. Тєліги творять шпалір молодій парі.

Тєліги причіпляли гостям традиційні букетики з мірту, а весільні гості склали при цій нагоді датки на суму \$63.98, яку молодята передали на пресфонд "Юнака". Юначки брали

пізніше участь у весільному церемоніалі Күрєня УСП-ок "Шостокрилі", співаючи при тому радісних і веселих пісень та виводячи різні "шостокрильні" весільні обряди. Так то "Шостокрилі" другий раз "одружили" молодих — Ірину і Ореста. Тоді друзі молодого, старші і молодші "Бурлаки", згідно із "бурлацькою традицією" зв'язали молодят шнурівкою від "бурлацького черевика", і так втретє "повінчали" молодю пару.

Редакція і Адміністрація "Юнака" вітає щиро молодю пластову пару — Ірину зі Свергунів і Ореста Гарасів, що завжди визначалися активністю в нашому пластовому житті, бажає їм всього найкращого на новій дорозі їхнього спільного подружнього життя та щиро дякує за переданий даток \$63.98, який склали весільні гості, на пресфонд "Юнака".

ЗАГАДКИ

(Розгадки в черговому числі).

ПОСКЛАДАЙТЕ БУКВИ!

В кожному рядку (від 1 до 4) створіть із букв іменники і впишіть його складові літери на зазначених у рядках рисках. Після того виберіть букви в дужках і з них складіть слово, що доповнить оце речення: "Пластуни зустрінуться цього року на — — — —".

— — (—) — —	КАМЗО
— — (—) — —	ЧЮЛК
— (—) — — —	ТРОСП
(—) — — — —	КРАЗІ

ЗАГАДКИ

1. Стоїть дуб, на дубі дванадцять галузь, на кожній галузі чотири гнізда, а в кожному гнізді по сім птахів.

2. Ввечорі вмирає, вранці оживає.

3. Мене часто просять і чекають, а як покажуся — всі втікають.

4. Уст не маю, а об живих і мертвих красно повідаю.

5. Ні рак, ні риба, ні звір, ні птиця, голос тонкий, а ніс довгий. Хто його уб'є, свою кров проллє.

6. Два рази родиться, а раз умирає.

ПОДУМАЙТЕ!

Прямуючи по лініях, відчитаєте гасло ювілейного 1972 року.

1. Є на листах.
2. Пахне Великоднем.
3. Усне народне оповідання, де є багато фантастики.
4. Дістаємо в школі.

ПОСКЛАДАЙТЕ БУКВИ

У кожному рядку складіть з букв іменник і впишіть у лінію. Опісля випишіть букви в коліщатках і складіть із них прикметник, який є властивістю доброго пластуна.

1.	— — — — —	НОЧРИИ
2.	— — — — —	ОЛМИ
3.	— — — — —	РАТАВ
4.	— — — — —	ЯКХУН
5.	— — — — —	АМОЙН

Пластун є — — — — —

ДОЇЗД НА "ВОВЧУ ТРОПУ" — ТЕРЕН — ЮМПЗ 1972

Пластова оселя "Вовча Тропа" в Іст Четгем — терен ЮМПЗ — 1972 — положена в стейті Нью-Йорк, США, приблизно 25 миль на південний схід від столиці стейту Нью-Йорк — Албані, приблизно 25 миль на північний схід від міста Гудсон та 15 миль на південний захід від міста Піттсфілд у стейті Массачусетс. Приблизні географічні координати оселі є: 42°25' північної ширини та 73°30' західної довжини, приблизно три милі від містечка Іст Четгем та 7 миль від містечка Четгем.

ДОЇЗД:

До містечка Іст Четгем нема ніяких засобів публічної транспортації, за винятком приватних авт.

До міста Албані можна доїхати поїздом (на шляху Бофало — Албані або Бостон — Албані. Літаком до міста Албані. Автобусами (публічними) до Албані або Гудсон. Це лише у виняткових обставинах — після телефонувати на Оселю Ч. — 518-365-5801.

Приватними автами або винаймленими автобусами:

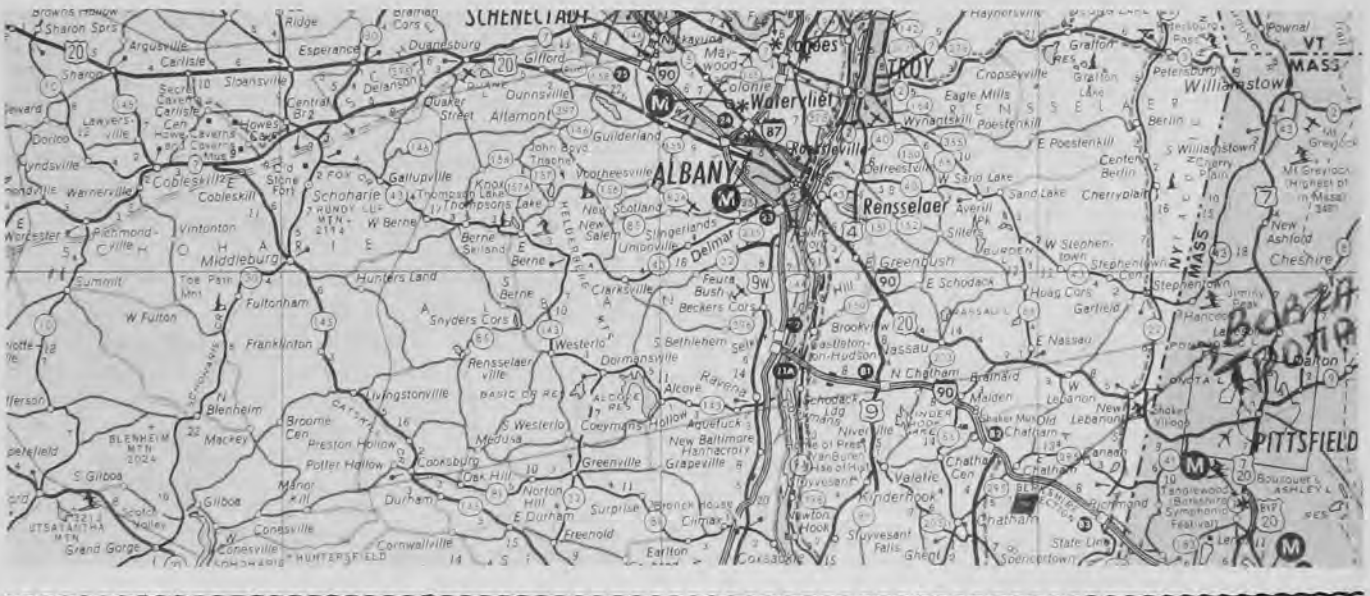
а) З півдня: "Таконік стейт парквей" в напрямі Іст Четгем, виїхати на дорогу ч. 295 до Іст Четгем. При бензиновій станції "Шел", по самій середині Іст Четгем, скрутити направо та їхати за знаками рівнобіжно до "Трувей". Переїхати перший мостик (направо) понад "Трувей" і далі просто аж на оселю.

б) Із заходу і півночі: "Нью-Йорк Стейт Трувей". Між виїздами 21 і 22 виїхати на відногу "Трувей" в напрямі схід — Массачусетс "Турнпайк", виїхати на Четгем, дорога ч. 295. Опісля до Іст Четгем, як під т. "а)".

в) Зі сходу — Массачусетс "Тирнпайк" в напрямі "захід" і виїхати на дорогу ч. 295 в напрямі Іст Четгем — далі подібно як під т. "а)".

АДРЕСА:

Ukrainian "Plast" Camp, East Chatham, N. J., 12060.

ДЕЩО ПРО НАШУ ДІЯЛЬНІСТЬ
У КЕРГОНКСОНІ

Нас тут у Кергонксоні (Стейт Нью-Йорк, США) всього 12 юначок. Початково ми творили 2 самостійні гуртки УПЮ-ок "Маки" і "Мухомори". Тепер ми досягнули "виміряне" нами число "12" і можемо створити підготовчий курінь УПЮ-ок. Сподіваємося, що при спільній праці зможемо краще пізнати всіх наших подруг, зможемо посилити працю над самими собою та збудити в усіх наших подруг зацікавлення: пластовою працею.

Перед останнім Різдвом ми влаштували базар, щоб зібрати трохи грошей на подарункові передплати "Юнака" для тих читачів, хто сам неспроможний собі його передплатити. Біля входу до каплиці на оселі Українського Народнього Союзу "Союзівка" в Кергонксоні ми приготували станок з різними товарами. Були гарні вишивані серветки, закладки до книжок, подушечки на шпильки, кераміка та прикраси на алинку. Побіч того на окремому столи-

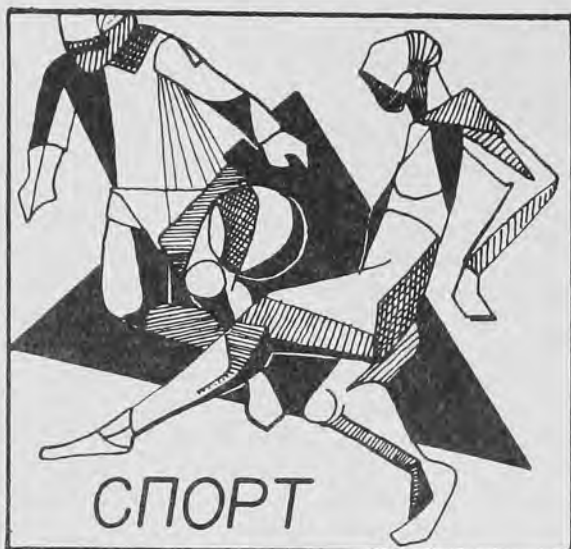
ку було різне печиво, що його приготували самі юначки. Наші батьки та гості радо розкупили майже всі товари. Із заробітку на цьому базарі посилаємо до адміністрації "Юнака" \$16.00 на дві подарункові передплати "Юнака" для наших неможливих пластунів в Європі.

Скобі

Пл. розв. Христя Митрофанюк —
курінна

Пл. розв. Зіня Паш —
курінний писар

МАЛО ПОПУЛЯРНИЙ СПОРТ СЕРЕД НАШОЇ МОЛОДІ

Цей водний спорт, який незвичайно поширився в останньому десятиріччі дослівно в усіх країнах, що мають доступ до океанів, зокрема в Америці й Австралії — у нашої молоді, здається, знайшов мало зацікавлення. А може ми лише про це не знаємо і може наші австралійські друзі вже давно його управляють?

Усе ж, здається, із цієї причини,

характеристична своєю формою, у кожного бажання якнайкраще її балансувати та "вхопити" найвищу хвилю. На східному побережжі Атлантики для цих спортсменів призначені для безпеки окремі пляжі, і вони постійно переповнені дівчатами та хлопцями, яких полонить їзда на хвилях. Ця їзда вимагає знаменитого балансу, сили в ногах і відваги зокрема й через те, здається, лишень мала кількість жінок опанувала її зразково. Але пригладитися з берега доброму сурфінгу це справді естетична насолода, яку напевно багато із наших читачів переживає також, оглядаючи відомий фільм п. н. "Безконечне літо".

Коліскою сурфінгу є Гавайські острови з давніх часів, ще коли його управляли лише тубільці. Сьогодні саме там відбуваються щорічно між-

народні змагання, які стягають найкращих спортсменів з усіх сторін світу. Найбільше поширений цей спорт у Каліфорнії, де постали також перші фабрики дощок до їзди на хвилях і де можна їздити цілий рік. Але й зимові місяці на сході Америки не зупиняють ентузіастів цього спорту. Вони вдягають гумові, прилеглі до тіла комбінезони та далі шукають найвищих хвиль океану.

Дехто порівнює їзду на хвилях до їзди на лещетах: і тут і там людина, справність її ніг і змагання з природою найважливіші.

Саме тому здається їзда на хвилях сьогодні така популярна. Вона ж так відповідає життєвій філософії сьогоднішньої молоді. Вона сприяє свободі індивідуальності та екології.

О. К.

ПЛАСТОВІ ЮНАЦЬКІ ДРУЖИНИ ПЕРШУНАМИ У ВІДБИВАНКОВИХ ЗМАГАННЯХ

а також тому, що Чорне море не має великих бурів, досі не має навіть відповідної назви по-українськи на "сурфінг", а наші мовознавці старшого віку напевно не відчують потреби за такою шукати.

А все ж хочеться нам про цей спорт написати (навіть не знаючи його доброї назви українською мовою) саме тепер літньою порою, коли він тут на північно-американському континенті знову захоплює і полонить сотки молоді.

Ми пізнаємо звеличників цього спорту відразу — у кожного "дощка"

В змаганнях відбиванки за першество юнацтва Союзу Українських Американських Спортових Товариств Схід, що відбулися 25-го березня 1972 р., пластові дружини здобули перші місця. Перше місце серед дружин юнаків припало 5-ому Куреневі УПЮ-ів з Ньюарку, а перше місце серед дружин юначок добула дружина 38-ого Куреня УПЮ-ок із Пассейку.

Найкращою змагункою турніру вибрано пл. розв. Богданну Качалу, а найкращим змагуном пл. розв.

Ореста Лебеда з Ньюарку.

В змаганнях брало участь 9 дружин юначок та 7 дружин юнаків. Господарем турніру була Пластова Станиця в Пассейку, а проводив ним Спортовий Референт Крайової Пластової Старшини в США пл. сен. Ігор Сохан.

Треба справді радіти кожним виявом спортових зацікавлень нашої юнацької молоді, а вже зокрема участю у змаганнях під іменем Пласту чи поодиноким куренів, а не різних спортових клубів і товариств.

Наша пошта

ПЛАСТОВИМ "ДОБРИМ ДІЛОМ" ВШАНУВАЛИ ІМЕННИНІ НАЧАЛЬНОГО ПЛАСТУНА

Адміністрація "Юнака" одержала письмо такого змісту: Дорогі Друзі! В день св. Юрія, Патрона Пласту, наша Пластова Станиця привітала Начального Пластуна, пл. сен. проф. д-ра Юрія СТАРОСОЛЬСЬКОГО, який постійно перебуває на терені нашої Пл. Станиці і від років є її активним членом, з приводу дня Його іменин.

З цієї радісної нагоди замість дарунку для Достойного Іменинника проведено між тутешніми пластунами і пластунками збірку, яка принесла \$24.00. Посилаємо Вам цю квоту на дарункові передплати для неможливих пластунів в інших країнах. — Вашингтон, США, 6 травня 1972 р. — З пластовим привітом — Скоб! — Пл. сен. Микола Ставничий, ЛЧ, голова Пл. Станиці, пл. сен. Роман Барановський, голова Осередку Праці УПС, а крім того ще 26 підписів членок і членів Пл. Станиці у Вашингтоні. — Від Адміністрації: Дякуємо за цей даток на дарункові передплати "Юнака", які призначаємо для неможливих членів Пласту в Аргентині.

● "Юнак" мені подобається, але я хотів би читати в "Юнаку" більше про наші історичні місцевості, як також про те, що тепер діється в Україні. Ілюстрації, які містять в "Юнаку" добрі, особливо фотознімки наших визначних людей, які перебувають поза Україною. — Скоб! — Пл. уч. Ігор Махлай, Парма, Огайо, США.

● Дорогі Друзі! Посилаю Вам від себе і своєї Дружини \$20.00 замість святкових великодніх побажань, з того \$10.00 на пресфонд "Юнака" і \$10.00 на пресфонд "Готуйсь". Бажаю успіхів у Вашій праці і вітаю — Христос Воскрес! — Пл. сен. Володимир Дармохвад, Нью-Йорк, США. — Від Адміністрації: Щиро дякуємо за Ваш даток на пресфонд наших пл. журналів, що Ви робите, зрештою, щорічно, і за святкові побажання.

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖІ
Теодосія Волошина

Astro Travel Service

2198 BLOOR ST. WEST — TORONTO 9, ONTARIO
Telephone: 766-1118 & 766-1119

- Полагоджує всі справи у зв'язку із спроведженням рідні з України та інших країн Східної Європи.
- Продає квитки на всі літунські, корабельні та автобусові лінії світу.
- Нотаріально завірює всі потрібні документи.

СПИСОК ДАРУНКОВИХ ПЕРЕДПЛАТ

від 21 лютого до 31 травня ц. р.

1. Пл. сен. Юліан Крижановський, Філадельфія, США, для юначки в Ньюарку, США, за 2 роки (восьме).
2. Гурток УСП-ок "Лісові Мавки", Торонто, Канада, для 5-ох юначок в Аргентині.
3. Пластова Станиця, Нью-Гейвен, США, 5 дарункових передплат для юначок і юнаків в Бразилії.
4. О. Ярослав Гайманович, Монреаль, Канада, 3 дарункові передплати для учнів Малої Семінарії в Римі, Італія.
5. Пл. сен. Христя Навроцька, Квінс Вілледж, США, для п. Ксені Рак, Лонг Айленд Сіті, США, як дарунок на іменини.
6. Пл. юн. Христя і Ірина Данилишини, Чикаго, США, для юнака в Німеччині.
7. Ст. пл. Ярка Коморовська, Філадельфія, США, для дітей Рідної Школи у Відні, Австрія, 4 дарункові передплати.
8. Курінь УПС-ів "Карпатські Вовки", Торонто, Канада, для юнака в Австралії і 2 дарункові передплати для юнаків у Чехо-Словаччині.
9. Пл. юн. Юрій Новицький, Парма, США, для юнака в Аргентині.
10. Суспільна Служба Українців Канади у Вінніпезі, 10 дарункових передплат для юнацтва в Аргентині.
11. Підготовчий Курінь УПУ-ок в Кергонксоні, США, для юнака в Англії і священника у Франції.
12. Пл. сен. Володимир Ерденбергер, Парма, США, для юнака в Аргентині.
13. Пл. сен. Микола Ценко, Філадельфія, США, для юнака в Чехо-Словаччині.
14. Степан Чичула, Чикаго, США, 2 дарункові передплати для дітей в Бразилії.
15. Збірка між членами Пл. Станиці у Вашингтоні, США, з нагоди свята св. Юрія, Патрона Пласту, і дня іменин Начального Пластуна, пл. сен. Юрія Старосольського, члена Пл. Станиці, замість іменинного дарунка для нього, 3 дарункові передплати для неможливих пластунів в Аргентині.

Разом 44 нові дарункові передплати.

Останнє наше звітлення про дарункові передплати було поміщене в "Юнаку" за березень ц. р. (ч. 3). Разом з попередньо проголошеними досі зголошено 655 дарункових передплат. За ці передплати ми посилали досі наш журнал "Юнак" зразковим, але неможливим юнакам і юначкам, головні з європейських і південно-американських країн, які бажають регулярно одержувати і читати "Юнака", але самі, на жаль, не спроможні заплатити за нього передплату.

Хто черговий вишле дальші дарункові передплати?!

Увага! Увага!

«Юнака» треба не лише передплачувати, але й докладно читати, до нього дописувати, прислужувати йому передплатників і збирати пожертви на його пресфонд.

ДАТКИ НА ПРЕСФОНД «ЮНАКА»

які вплинули від 21 квітня до 24 травня ц. р.

● Улад Пластових Юначок, Торонто, Канада, як частина приходу з гагілок, що їх виводили юначки цього річного Великодня в залі церкви св. Миколая	52.75
● Пластова Станиця Пассейк, США, замість квітів на свіжу могилу св. п. пл. сен. Антона Хухри з Кергонксону, США	25.00
пл. юн. Юрій Цурковський, Торонто	12.50
пл. юн. Юрій Чернига, Блюмфілд, США	6.00
пл. юн. Христия Харкевич, Елмвуд Парк, США	6.00
пл. сен. Ігор Суховерський, Бреквіл, США	6.00
д-р Б. Томашек, Дапто, Австралія	6.00
пл. юн. Володимир Артимішин, Нью-Йорк	5.00
пл. сен. Петро Пасецький, Йонкерс, США	5.00
пл. юн. Христия, Ігор і Ліда Голубінські, Торонто	4.50
пл. юн. Ярослав і Маргарета Гришчуки, Едмонтон	3.00
пл. юн. Ольга Осередчук, Кренфорд, США	2.50
пл. юн. Петро Срібняк, Вінніпег	2.50
пл. юн. Ореста і Ростислав Заяці, Монреаль	2.50
ст. пл. Остап Кашуба, Чикаго, США	2.50
пл. юн. Роман Будний-Кальба, Монреаль	2.50
пл. юн. Борис Черник, Вудсайд, США	2.50
пл. юн. Марія і Олекса Мотилі, Нью-Йорк	2.50
пл. юн. Дарія Захарієвич, Торренс, США	2.50
пл. юн. Ігор Бойцун, Трентон, США	2.50
пл. юн. Роман Бабій, Чикаго, США	2.50
пл. юн. Зірка Стебельська, Ньюарк, США	2.50
пл. юн. Богдан Сосяк, Лейтем, США	2.50
пл. юн. Марта і Ліда Винницькі, Торонто	2.50
ст. пл. О. Сивак, Бералія, Австралія	2.40
ст. пл. М. Баран, Коністон, Австралія	2.40
пл. юн. Марія і Люба Дендериси, Торонто	2.00
пл. юн. Адриян і Дана Лужби, Ст. Кетерінс, Канада	2.00
пл. юн. Ліда і Рома Бойки, Монреаль	2.00
пл. сен. Є. Барановський, Каема, Австралія	1.80
Пластова Станиця, Сідней, Австралія	1.80
пл. юн. Роман Яворський, Воллонгонг, Австралія	1.80
д-р І. Шухевич, Ліверпул, Австралія	1.80
пл. юн. Юрій Стасюк, Вудсайд, США	1.50
пл. юн. Марта Сірко, Оттава, Канада	1.50
пл. юн. Марко і Адрияна Пілецькі, Чикаго	1.50

пл. юн. Юрій Загородний, Бенкстайн, Австралія	1.20
пл. юн. Слава Рудницька, Нью-Йорк, США	1.00
пл. юн. Михайло Мевш, Піскавей, США	1.00
пл. юн. Віра Кукіль, Гардфорд, США	1.00
пл. юн. Мирослав Балицький, Монреаль	1.00
пл. юн. Марта і Роман Плавюки, Монреаль	1.00
пл. юн. Роксолана Пенцак, Ньюарк	1.00
пл. юн. Олесь Стадник, Едмонтон	1.00
пл. юн. Діана Процик, Вестмонт, США	1.00
пл. юн. Петро Бабій, Манстер, США	1.00
пл. юн. Галина Косаревич, Гарфілд, США	1.00
пл. юн. Ліда Мартинець, Нью-Йорк	1.00
ст. пл. Михайло Савчак, Нью-Йорк	1.00
ст. пл. Христия Гук, Клівленд, США	1.00

Крім того ми одержали з Австралії такі датки по 60 центів: пл. юн. П. і П. Грохи, Воллонгонг, пл. сен. Валя Берегуляк, Ліверпуль, пл. сен. Ю. Шилкевич, Фері Медоу, пл. юн. М. і Л. Бараняки, пл. юн. О. і Г. Волошини, Рівервуд, пл. юн. А. Круцько, Бондай Біч, пл. юн. А. Теодорович, Кройдон, пл. сен. А. і І. Прудники, Нордме, пл. юн. Р. Гүзій, Інглборн, пл. юн. А. М. Чернета, Ферфілд, ст. пл. М. Күзик, Бас Гілл, пл. юн. С. Касарчук, Сефтон, пл. юн. Степан Василик, Бас Гілл, пл. юн. Ліана Третьак, Честер Гілл, пл. юн. Петро і Віктор Третьак, Меріландс, Олена Масна, Ньютовн, пл. сен. В. Спесивий, Гурствілл, ст. пл. Ю. Суховерський, Пенріт, пл. сен. Г. Бей, Балкгем Гіллс, пл. юн. О. Жестовський, Джордж Гол, пл. сен. Б. Базалицький, Пендл. Гілл, пл. сен. Ю. Денисенко, Пеннат Гіллс, пл. сен. О. Островський, Честер Гілл.

По 50 центів вплатили: пл. юн. Юрій Мичковський, Клівленд, США, пл. юн. Ірина Ревуцька, Ванкувер, Канада, пл. юн. Сусана Олексик, Рочестер, США, пл. юн. Ольга Одосій, Філадельфія, США

Разом у цьому списку

\$216.65

Замість квітів на свіжу могилу
св. п.

пл. сен. АНТОНА ХУХРИ

що відійшов на Вічну Ватру в квітні ц. р.
в Кергонксоні, Стейт Нью-Йорк, США,
складаємо на пресфонд "Юнака" \$25.00.

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ
в Пассейку, США

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. ПАРАСКЕВІЇ ЛОТОЦЬКОЇ
що померла в Україні в грудні 1971 р.
складаємо на пресфонд "Юнака" \$25.00.

СТАРШИНА ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ
та
УПРАВА ПЛАСТПРИЯТУ
в Пассейку, США.

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.
ПЛАСУНИ і ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?
ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!
Шадити щоденно учись!
Як будеш студент,
Той долар, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ «Самопоміч» платить 5% ДИВІДЕНДИ.
- КОЖНА СУМА ВКЛАДУ враз із усіма фондами має своє ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є
Анна і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

ПРАЦЯ І ОЩАДНІСТЬ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ВАШУ МАЙБУТНІСТЬ!

- Ощадністеві
вклади без права
виписувати чеки

- Термінові вклади
(більші суми)
на 2 і більше років

5½ %

6½ %

- Студійні ощадністеві вклади на 7%!
- При виплатах уживайте наших чеків!
- Дасмо позики на догідні сплати!

Складайте Ваші ощадності
у кредитовій кооперативі

»БУДУЧНІСТЬ«

Buduchnist (Toronto) Credit Union Ltd.
140 Bathurst Street — Toronto 2-B, Ontario
Phone: 366-9863 & 366-4547

**Друкарня
КИЇВ**

виконує
всю
друкарську
роботу.

- Друкуємо
- книжки
 - часописи
 - летючки
 - афіші
 - весільні запрошення
 - фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 363-7839
860 Richmond St. West, Toronto 2-B, Ont.

Хто з Вас подорожує

- літаком
 - кораблем
 - поїздом
 - автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюроі
МАРКІЯНА КОГУТА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

Ціна: 75 центів

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2445 A Bloor St. W., Toronto 21, Ont., Canada

RETURN POSTAGE GUARANTEED

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТИВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВИНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

В Пластовій кооперативі ПЛАЙ

PLY CO-OP LTD., 768 Queen St. W., Toronto 3, Ont.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ПЛАСТОВІ ВІДЗНАКИ

- новацьких роїв і гнізд
- юнацьких гуртків і куренів
- новацьких і юнацьких проб
- нов. і юн. іспитів умілостей

БОРСУК

ЇЖАК

КАЖАН

БОБЕР

САЙГАК

ЛИС

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

ВЕДМІДЬ

ВОВК

ОЛЕНЬ

ЛЕОПАРД

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ТАРПАН

У цьому оголошенні поміщені зразки відзнак юнацьких гуртків, які продаємо по 50 центів за штуку. Маємо постійно на складі 40 різних родів таких відзнак і можемо їх кожночасно вислати. Виготовляємо також інші відзнаки роїв УПН і гуртків УПЮ на замовлення.

КУПУЙТЕ В НАС ТАКОЖ:

★ всякі інші пластові відзнаки ★ усі частини пластових одностроїв ★ таборовий виряд ★ спортове приладдя ★ усі пластові видання, а зокрема обов'язковий для юнацтва посібник, автором якого є основник Пласту

ПРОФ. Д-Р ОЛЕКСАНДЕР ТИСОВСЬКИЙ (ДРОТ)

Життя в Пласті

544 сторін • багато ілюстрацій • ціна 6.50 дол.

- * КУПУЙТЕ В ПЛАСТОВІЙ КООПЕРАТИВІ «ПЛАЙ»!
- * ЧИСТИЙ ПРИБУТОК КООПЕРАТИВИ «ПЛАЙ» ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ВИХОВНІ ЦІЛІ ПЛАСТУ!